

สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
จังหวัดสมุทรสาคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
มานะ อ้อยสนามไชย

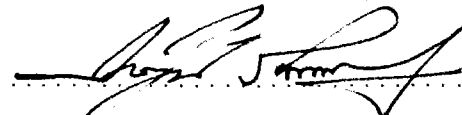
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
มีนาคม 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

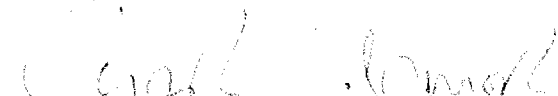
 ประธาน

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

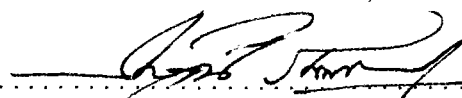
 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

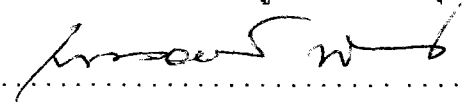
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

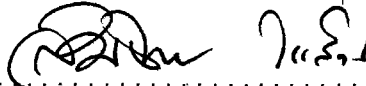
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

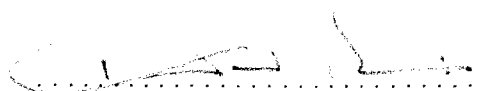
 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

วันที่ เดือน พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ช่วยให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ ที่ได้กรุณารับเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์เพิ่มเติม และที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขปริญญานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ รองศาสตราจารย์ปรีชา ตันจรียานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลีย์ อาจารย์วัฒนา องค์ปรีชา และอาจารย์เกรียงศักดิ์ พริ้งรักษา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามและให้คำชี้แนะต่าง ๆ

ขอขอบคุณ ดร.สุปราณี ไกรวัฒน์สุสรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ ในฐานะผู้บังคับบัญชาที่ได้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาต่อ ตลอดจนผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารทุกฝ่าย อาจารย์พลศึกษาทุกท่าน คณะครู-อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ ที่ให้การช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับบิดา มารดา ที่ให้กำเนิดชีวิตและการศึกษา อบรมสั่งสอน ครูอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ฟ้า ๆ น้อย ๆ ทุกคนที่ส่งเสริมสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมาจนปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

มานะ อ้อยสนามไชย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533).....	6
ความหมายและความสำคัญของการสอน	9
แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ.....	10
ปัญหาที่ครูต้องเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการสอน.....	11
หลักสูตรศิลปะป้องกันตัว.....	13
ความรู้ทั่วไปและความหมายของศิลปะการป้องกันตัว.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
งานวิจัยในต่างประเทศ	25
งานวิจัยในประเทศไทย	27
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	35
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
วิธีจัดกระทำข้อมูล	36

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	75
บทย่อ	75
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	75
วิธีดำเนินการวิจัย	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	76
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	76
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	85
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	92
ประวัติย่อของผู้วิจัย	104

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้บริหาร ผู้สอนศิลปะป้องกันตัว โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร.....	33
2	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังเรียนและที่ผ่านการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว ปีการศึกษา 2542	34
3	แสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพและปัญหาการสอน วิชาศิลปะป้องกันตัว ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร	38
4	แสดงค่าความถี่และร้อยละ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของ นักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้บริหาร.....	40
5	แสดงค่าความถี่และร้อยละสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของครูผู้สอนศิลปะป้องกันตัว	49
6	แสดงค่าความถี่และร้อยละ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของนักเรียนรวมเพศ	58
7	แสดงค่าความถี่ร้อยละ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ...	66

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในสังคมประกอบไปด้วยบุคคลหลายประเภทหลายพวก มีทั้งคนดีและคนร้ายปะปนกันยากที่จะแยกแยะได้ การข่มเหง รังแก ทำร้ายร่างกาย ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน อดคร่าอนาจาร มักเกิดขึ้นบ่อย ๆ ดังที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่มักเกิดกับบุคคลที่คนร้ายเห็นว่าอ่อนแอกว่าข่มเหงได้ง่าย มีทรัพย์สิน มีผลประโยชน์พอที่จะฉกฉวยได้ การรู้จักวิธีการต่อสู้เพื่อป้องกันตัวจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ ต้องฝึกไว้ประจำตัว จะฝึกโดยวิธีใด อย่างไร จึงจะสามารถป้องกันตัว เพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หรือพ้นจากเหตุร้ายต่าง ๆ และให้ความช่วยเหลือผู้อื่นตามควรเท่าที่จะทำได้ ยิ่งในปัจจุบันความเจริญทางด้านวัตถุมีมากขึ้น ความต้องการของมนุษย์ก็มากขึ้นตามไปด้วย มาสโลว์ (Maslow) ได้แบ่งระดับความต้องการเบื้องต้นของมนุษย์ไว้ดังนี้ คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Need)
3. ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Need)
4. ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง (Esteem Need)
5. ความต้องการการยอมรับความสามารถของตนเอง (Self – Actualization Need)

ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญรองลงมา จากความต้องการทางด้านร่างกาย อันหมายถึงความปลอดภัยทั้งปวง เช่น ภัยที่จะทำอันตราย อุบัติเหตุ และโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ เมื่อมนุษย์กลัวภัยต่าง ๆ เหล่านี้ ก็พยายามสรรหาวิธีการที่จะป้องกันไม่ให้ภัยนั้นมาถึงตัว (กมลรัตน์ หล้าสูงรัง. 2524 : 232 - 234)

วิชาศิลปะป้องกันตัวได้จัดให้เป็นวิชาพลศึกษาในกลุ่มพัฒนานุคลิกภาพ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) จัดอยู่ในประเภทวิชาบังคับ กลุ่มที่ 3 กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ และวิชาเลือกเสรี ในกลุ่มวิชาพลศึกษา รหัสวิชา พ 0221(กรมวิชาการ. 2535 : 84 – 85)

เนื่องจากวิชาศิลปะป้องกันตัว เป็นการเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อหลบหลีกจากการจู่โจมทำร้าย และฝึกเพื่อเตรียมพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ให้พร้อมรับสถานการณ์อันตรายที่อาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทักษะพื้นฐานวิชาศิลปะป้องกันตัว คือ การทรงตัว ความแข็งแรง การเคลื่อนไหว ความคล่องตัวและความกล้าตัดสินใจ ผู้เรียนจะได้ความกล้าและสามารถนำไปใช้ในแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในชีวิตประจำวันได้ วิชานี้ได้รวมศิลปะป้องกันตัวหลายประเภทด้วยกัน เพื่อนำไปสู่วิธีการป้องกันตัวด้วยรูปแบบต่างๆ ผู้เรียนจะได้คุณประโยชน์สำหรับนำไปใช้ป้องกันตัว และฝึกคุณลักษณะที่ดีงาม เช่น ความกล้าและความเชื่อมั่นในตนเอง (จรรยาพร ธรณินทร์, สมพร จำเอยม. 2528 : 12) อัญชลี บุญเดช (2528 : 3) ได้กล่าวว่า เพราะศิลปะการป้องกันตัวมิได้เจาะจงว่าต้องนำเอาวิธีป้องกันตัวสาขาใดสาขาหนึ่งมาใช้โดยเฉพาะ แต่เป็นการประยุกต์วิชามวยไทย ยูโด คาราเต้ ไคจิโด มวยปล้ำ มาเป็นวิชาศิลปะป้องกันตัว ดังนั้นจึงควรถือว่าวิชาศิลปะป้องกันตัว เป็นวิชาที่เลือกเอาวิชาการต่อสู้ป้องกันตัวมาเป็นวิชาศิลปะป้องกันตัว เพื่อนำมาใช้ในโอกาสอันควรเพื่อป้องกันตัวด้วยมือเปล่า

การสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร ครูพลศึกษา นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะจัดการเรียนการสอนให้สนองต่อผู้เรียนนั้น ภิญญู สาร (2521 : 336 – 339) กล่าวว่า การที่จะทำให้การพลศึกษาในโรงเรียนได้เป็นไปตามเป้าประสงค์ดังกล่าวจำเป็นจะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. มีสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมและเพียงพอกับโครงการพลศึกษาของโรงเรียน นับแต่สถานที่ทำงานของแผนกวิชาพลศึกษา ห้องพัสดุ โรงยิมฯ ทั้งในร่มและสนามกีฬากลางแจ้ง ตลอดจนสนามเด็กเล่น เพื่อให้เด็กได้เล่นในระหว่างชั่วโมงพลศึกษาและฝึกฝนในเวลาว่างหลังเลิกเรียนแล้ว
2. มีอุปกรณ์พลศึกษาและกีฬา รวมทั้งวัสดุสำรองที่ได้ขนาด ถูกต้องและมีคุณภาพ จำนวนอุปกรณ์เหล่านี้อยู่ในลักษณะที่ใช้งานได้และปลอดภัย
3. บุคลากรทางพลศึกษา ได้แก่ครูพลศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นบุคคลที่สำคัญของโครงการพลศึกษาในโรงเรียน
4. การจัดแบ่งเวลาเรียนให้เหมาะสมและพอเพียงกับบทเรียนพลศึกษา ที่กำหนดไว้ในตารางสอนและอาจจะเพิ่มกิจกรรมพิเศษหลังจากเลิกเรียนแล้ว

5. มีงบประมาณเพียงพอแก่การดำเนินการโครงการพลศึกษา ซึ่งนอกเหนือจากงบประมาณแผ่นดินแล้ว ก็อาจได้มาจากเงินบำรุงการศึกษา เงินค่าบำรุงพลศึกษาและกีฬา เงินรายได้พิเศษของโรงเรียนหรือเงินที่ได้รับจากจากการบริจาค งบประมาณนับเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดเสียมิได้ เพราะโครงการพลศึกษาในโรงเรียนจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีก็ต้องมีเงินสนับสนุน

6. โครงการสอนพลศึกษาต้องวางไว้ให้ชัดเจน ว่าในปีหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน แต่ละภาคเรียนจะมีโครงการอะไรบ้าง โครงการหลักได้แก่โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ถัดไปเป็นโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการแข่งขันกีฬากายนอกโรงเรียน และโครงการบรรดิกการตามลำดับ

การสอนวิชาพลศึกษาคำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมุ่งหวังให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นในตัวนักเรียน และนักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่ตนเองในการมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างแท้จริง พื้นฐานและประสบการณ์ของวิชาพลศึกษาที่นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตข้างหน้า และได้มีผู้สนใจทำการวิจัยหลายรายได้ให้ความสนใจในการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ได้พบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งที่เกิดจากผู้บริหาร ครูพลศึกษา ตัวนักเรียน เนื้อหาวิชา สถานที่ตลอดจนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จากงานวิจัยของ บุญชัย ทັນสมัย (บุญชัย ทັນสมัย, 2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดพลศึกษามัธยม ครูผู้สอนและผู้ปกครอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก วิชาศิลปะป้องกันตัวเป็นวิชาหนึ่งที่จัดอยู่ในวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกเสรี ในหลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สภาพและปัญหาการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน สถานที่ อุปกรณ์และสื่อการสอน ครูผู้สอนศิลปะป้องกันตัวเป็นผู้พัฒนาและปรับปรุง ตามที่ตนเองถนัด ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงสภาพและปัญหาของการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอน สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการวัดและประเมินผลในวิชาศิลปะป้องกันตัว จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่ทราบสภาพและปัญหาการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการวัดและ

ประเมินผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียนวิชา ศิลปะป้องกันตัวต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทราบสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร
2. ทราบความแตกต่างของสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอนพลศึกษาและนักเรียน หญิงและนักเรียนชาย
3. เพื่อแนวทางในการวางแผนการสอนและปรับปรุงการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังเปิดสอนอยู่
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิชาศิลปะป้องกันตัวต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารทั้ง 4 ฝ่าย และครูผู้สอนพล ศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 7 โรงเรียน จาก 11 โรงเรียน ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร จำนวน 35 คน และครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว จำนวน 35 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร นักเรียนชาย 100 คน นักเรียนหญิง 100 คน รวม 200 คน ซึ่งกำลังศึกษาวิชาศิลปะป้องกันตัวและที่ผ่านการเรียนวิชาศิลปะการป้องกันตัวมาแล้ว

2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 ผู้บริหาร

2.1.2 ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว

2.1.3 นักเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพและปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิชาศิลปะป้องกันตัว หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อหลบหลีกจากการจู่โจมทำร้ายของผู้อื่น อาจเป็นการจู่โจมในลักษณะมือเปล่าหรือใช้อาวุธด้วยก็ได้ การป้องกันตัวจึงเป็นการฝึกเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อมรับสถานการณ์ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับวิชาศิลปะป้องกันตัว คือ การทรงตัว ความแข็งแรง การเคลื่อนไหว ความคล่องตัวและความกล้าตัดสินใจ (จรรยาพร ธรณินทร์, สมพร ฉ่ำเอี่ยม. 2528 : 18)

สภาพการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริง ๆ ให้แก่นักเรียน โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การวัดและการประเมินผลให้ตรงตามหลักสูตร

ปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งขัดขวางต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว หรือต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การวัดและการประเมินผลให้ตรงตามหลักสูตร

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายธุรการและบริการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร

ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว หมายถึง ครู อาจารย์ หรือผู้ที่ชอบในการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนชาย นักเรียนหญิง ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวและที่ผ่านการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวมาแล้ว ปีการศึกษา 2542

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยมีดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1.1 หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533)

1.2 ความหมายและความสำคัญของการสอน

1.3 แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ

1.4 ปัญหาที่ครูต้องเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการสอน

1.5 หลักสูตรศิลปะป้องกันตัวและหลักในการพิจารณาในการสอน

1.6 ความรู้ทั่วไปและความหมายของศิลปะการป้องกันตัว

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

2.2 งานวิจัยในประเทศไทย

1.1 หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533)

วิชาพลศึกษาจัดอยู่ในกลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพและเป็นวิชาบังคับเลือก มีจุดประสงค์เพื่อผู้เรียนศึกษาหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา และฝึกทักษะการบริหารร่างกาย การเคลื่อนไหวพื้นฐาน และการเล่นกีฬาตามลำดับขั้นตอน โดยเน้นพัฒนาการตามศักยภาพของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจแนวทาง และมีการเสริมสร้างสมรรถภาพของตนเองมีคุณธรรม และเห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา และนำไปประยุกต์ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม วิชาพลศึกษาในกลุ่มบังคับเลือกนี้จัดไว้ 15 วิชา แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม กิจกรรมกีฬามือหรือคู่ มี 6 รายวิชา คือ

ยิมนาสติก(ประกอบอุปกรณ์) กรีฑา

แบดมินตัน

เทนนิส

วอลเลย์บอล

เทเบิลเทนนิส

กลุ่มที่ 2 กิจกรรมกีฬาทีม มี 5 รายวิชา คือ

บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล
เซปักตะกร้อ แฮนด์บอล

กลุ่มที่ 3 กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ มี 4 รายวิชา คือ

ศิลปะมวยไทย ศิลปะมวยสากล ศิลปะป้องกันตัว
กิจกรรมเข้าจังหวะ

ทั้งนี้ภายใน 6 ภาคเรียนจะต้องเลือกกิจกรรมกีฬาบุคคลหรือคู่ 1 กิจกรรม กิจกรรมกีฬาทีม 1 กิจกรรม โดยให้ใช้เวลาเรียนกิจกรรม 1 ภาคเรียน ส่วนอีก 4 ภาคเรียนที่เหลือนั้น ในแต่ละภาคเรียนอาจเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษาใดกิจกรรมหนึ่ง หรือหลายกิจกรรมก็ได้ และอาจเลือกกิจกรรมซ้ำกับที่เรียนมาแล้วก็ได้ สำหรับในกรณีที่เลือกซ้ำจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2535 : 88)

วิชาเลือกเสรี วิชาพลศึกษาส่วนที่จัดไว้เป็นวิชาเลือกเสรี มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและทักษะการเล่นกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเฉพาะอย่างตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของผู้เรียน เพื่อให้มีความสามารถในการเล่นกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเฉพาะอย่าง เสริมสร้างความสามารถทางกีฬาให้แก่ตนเอง มีคุณธรรม เห็นคุณค่า มีแนวทางและมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความก้าวหน้าทางกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาให้แก่ส่วนรวม

ตามโครงสร้างหลักสูตรพลศึกษาได้จัดรหัสและรายวิชาเลือกเสรีไว้ 28 รายวิชา ๆ ละ 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค หน่วยการเรียนรู้รายวิชาละ 0.5 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยรายวิชาสู่ศึกษาและพลศึกษาดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ. 2535 : 84 – 85)

พ 011	โรคติดต่อสำคัญในสถานการณ์ปัจจุบัน
พ 012	ปัญหาสุขภาพที่สำคัญที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม
พ 027	ยิมนาสติก(ประเภทอุปกรณ์)
พ 028	กรีฑา
พ 029	เทเบิลเทนนิส
พ 0210	แบดมินตัน
พ 0211	เทนนิส
พ 0212	ว่ายน้ำ
พ 0213	บาสเกตบอล
พ 0214	วอลเลย์บอล

พ 0215	ฟุตบอล
พ 0216	ตะกร้อ
พ 0217	เซปักตะกร้อ
พ 0218	รักบี้ฟุตบอล
พ 0219	ศิลปะมวยไทย
พ 0220	ศิลปะมวยสากล
พ 0221	ศิลปะป้องกันตัว
พ 0222	กิจกรรมเข้าจังหวะ
พ 0223	แอโรบิกแดนซ์
พ 0224	กีฬานันทนาการ
พ 0225	ฟลอร์เฮกเซอริไซด์
พ 0226	ฮอกกี้นาม
พ 0227	ยกน้ำหนัก
พ 0228	เปตอง
พ 0229	ยิมนาสติกลีลาใหม่
พ 0230	ซอฟท์บอล
พ 0231	ยูโด
พ 0232	จักรยาน

หมายเหตุ

1. ในกรณีที่เลือกเรียนรายวิชาเสรีซ้ำกับกิจกรรมที่กำลังเรียนหรือเรียนแล้วในวิชาบังคับ เลือกให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน หรือจัดการเรียนการสอนให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นแล้วแต่กรณี
2. รายวิชาเลือกเสรีพลศึกษา สามารถเรียนซ้ำได้ แต่ต้องจัดการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น
3. ผู้เรียนที่มีปัญหาทางร่างกายหรือสุขภาพให้โรงเรียนและครูพลศึกษาปรึกษาแพทย์ แล้วพิจารณาจัดกิจกรรมพลศึกษาให้เหมาะสม

1.2 ความหมายและความสำคัญของการสอน

จรรยา แก่นวงศ์คำ (2517:10) ได้ให้ความหมายของการสอนว่า การสอน คือ กระบวนการที่ครูพยายามสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน ในอันที่แนะนำให้นักเรียนมีกิจกรรมในการแก้ปัญหาทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล โดยใช้เทคนิคที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของเด็กและสถานการณ์โดยทั่วไปในปัจจุบันนี้ การสอนมีขอบเขตกว้างขวางมาก กลุ่มเอกสาร สร้างสถานการณ์ การเรียนรู้ให้เกิดขึ้น การช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล และการประเมินผลรวมทั้งการปรับปรุงการสอนด้วย

สุมิตร คุณานุกร (2518 : 135) ได้กล่าวว่าการสอนคือ การที่บุคคลผู้หนึ่งนำเอาความรู้สึนึกคิดและชีวิตของตนเองมาเปิดเผยให้บุคคลอีกผู้หนึ่งทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้พิจารณาและเลือกสรรเอาคุณสมบัติ ทักษะคติ และค่านิยมที่นับว่ามียึดถือเป็นของตนเองและปฏิบัติตาม นอกจากนั้นยังได้อ้างถึงท่านพุทธทาสภิกขุ ได้ให้ความหมายของการสอนว่า การสอนคือผู้นำทางวิญญาณ และครูคือผู้นำทางวิญญาณ

สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 5) การสอน หมายถึง การที่บุคคลผู้หนึ่ง (ครู) นำเอาความรู้สึนึกคิด และชีวิตของตนเองมาเผยแพรให้บุคคลหนึ่ง (นักเรียน) ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้พิจารณาเลือกสรรเอาคุณสมบัติ เจตคติและค่านิยมที่สนใจ มายึดถือเป็นของตนเองและปฏิบัติตามหรือการสอนคือการช่วยเหลือให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ประทีป พานิชชาติ (2528 : 2) ได้ให้ความหมายของการสอนว่าการสอน คือ วิธีการต่าง ๆ ที่ครูจัดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 2) ได้ให้ความหมายของการสอนว่าเป็นวิธีการทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนุกสนานและความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียน การสอนมิใช่เป็นการให้เพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นการแลกเปลี่ยนด้วย เช่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นต้น

จากแนวความคิดของนักการศึกษาดังกล่าว จึงสรุปความหมายของการสอนได้ว่า หมายถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ครูใช้พัฒนาเด็กให้เกิดความเจริญงอกงาม และพัฒนาทุก ๆ ด้าน

1.3 แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ

เพื่อให้การเรียนการสอนตามหลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร กรมวิชาการจึงได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เรียน “การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ” นั่นคือการฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะ 9 ประการ ดังนี้

ทักษะกระบวนการ

1. ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น
2. วิเคราะห์ วิจัย
3. สร้างทางเลือกอย่างหลากหลาย
4. ประเมินและเลือกทางเลือก
5. กำหนดและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ
6. ปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์
7. ประเมินระหว่างปฏิบัติ
8. ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
9. ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการนี้ จะถือว่าประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อมีสภาพต่อไปนี้

1. ได้จัดเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
2. ได้เกิดผลดีกับนักเรียน ทำให้พัฒนาการรู้จักคิดเป็น ทำให้เกิดความซื่อสัตย์
3. ครูมีวิธีสอนที่หลากหลาย นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตามทักษะกระบวนการ
4. นักเรียนได้พัฒนาตามจุดประสงค์ของหลักสูตร
5. ครูมีกำลังใจในการทำงาน

การจัดการเรียนการสอนแบบทักษะกระบวนการนี้ เป็นการทำงานอย่างมีเหตุผลตามหลักการคิดอย่างวิทยาศาสตร์ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในวิชาพลศึกษา โดยเน้นให้นักเรียนได้รู้จักคิด วิเคราะห์ กำหนดวิธีการทำงาน พัฒนางานให้เกิดผลดีที่สุด รู้จักปรับปรุงตนเองตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสลงมือฝึกปฏิบัติด้วยการลองผิดลองถูก เมื่อฝึกได้ดีจนมีความก้าวหน้าก็จะเกิดความภาคภูมิใจในการทำงานและครูจะมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ บอกทางเลือกให้หลายๆทางช่วยแก้ไขจุดอ่อนแก่ผู้ลงมือทำคือนักเรียน

เมื่อนำทักษะกระบวนการเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในวิชาพลศึกษาแล้ว การกำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนก็ยังจำเป็นต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม นั่นคือมีขั้นตอนในการของการบริหารร่างกาย ขั้นอธิบายสาธิต ขั้นฝึกหัด ขั้นการนำไปใช้ และขั้นสรุป โดยจัดขั้นตอนการเรียนการสอนเหล่านี้เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2536 : 21 – 22)

1.4 ปัญหาที่ครูต้องเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการสอน

ปัญหาที่เกี่ยวกับการสอนโดยทั่วไปสรุปปัญหาได้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร

หลักสูตร คือ เอกสารสำคัญอย่างหนึ่งที่ครูต้องยึดเป็นหลักในการสอน ถ้าหลักสูตรดี นักเรียนก็มีคุณภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ คือ บางคนเข้าใจว่าหลักสูตร คือ การจัดวิชาสำหรับให้นักเรียนเรียนเท่านั้น แต่ผู้ทำหลักสูตรสมัยนี้ได้รวบรวมสิ่งอื่นไว้มากกว่านี้ การเลือกวิชาบรรจุลงในหลักสูตรก็เป็นปัญหาอย่างหนึ่ง วัตถุประสงค์ในการสอน หน่วยกิตของแต่ละวิชาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ครูทั้งหลายจะต้องเข้าใจและทำให้ลุล่วงไปด้วยดี

2. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและการวัดผล

การสอน คือ การนำการเรียนรู้ หมายความว่า ประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ครูต้องคำนึงถึง เป็นที่รู้กันอยู่แล้วว่านักเรียนจะได้รับประสบการณ์ก็ต่อเมื่อเขาได้ทำกิจกรรมและควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์นั้นมีอยู่มากมายในวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพราะฉะนั้นควรได้ศึกษาถึงวิธีสอนแบบต่าง ๆ ว่ามีกิจกรรมอะไรบ้างที่จะกำหนดให้นักเรียนทำเพื่อให้ได้มาซึ่งประสบการณ์ที่ต้องการ ถ้าจะสอนให้ใครสักคนหนึ่งขับรถ เขาจะขับไม่เป็นเลยถ้าเพียงให้เขาจดเนื้อหาไปท่องหรือเพียงให้เขาอ่านหนังสือเท่านั้น

ตลอดเวลาที่มีการเรียนการสอน ผู้สอนต้องวัดผลความเจริญงอกงามในการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดเวลาด้วย ไม่ควรวัดเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้ง

3. ปัญหาเกี่ยวกับการขาดอุปกรณ์การสอน

ในการเรียนการสอนอุปกรณ์การสอนนับว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ปัญหาที่เกิดขึ้นมามีสาเหตุดังนี้

1. ไม่มีการสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องการทำอุปกรณ์อย่างกว้างขวาง

2. ขาดการดูแลครูผู้สอนอย่างทั่วถึงด้านการใช้อุปกรณ์
 3. ไม่มีการพัฒนาทางด้านการจัดการอุปกรณ์ให้เข้ากับหลักสูตร
 4. ไม่มีการยกระดับผู้ที่มีฝีมือให้สามารถทำงานมีรายได้เพิ่มขึ้นตามความสามารถ
 5. ผู้สอนไม่คิดค้นทำอุปกรณ์ เพื่อจะส่งเสริมการเรียนรู้ขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพได้
 6. ไม่มีความรู้ทางด้านการใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสมเท่าที่ควร
 7. ขาดวัสดุที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนและการจัดทำได้
 8. ขาดผู้สนับสนุนที่มีความสามารถทางด้านการจัดทำ
4. ปัญหาเกี่ยวกับการปกครองและกิจกรรม

การปกครองชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูสามารถควบคุมสถานการณ์ในชั้นเรียนได้เรียบร้อย แต่ทั้งนี้มิได้หมายถึง ครูใช้อำนาจในการปกครอง เช่น การชูป การลงโทษ ครูมีความสามารถในการเสริมสร้างให้เด็กมีระเบียบ มีวินัยต่อตนเอง พร้อมทั้งเกิดความศรัทธา เชื่อถือในตัวครู

ระเบียบวินัยในห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญและมีผลต่อการเรียนการสอน เป็นเรื่องรวมและกลมกลืนอยู่ในกระบวนการสอน ครูจะต้องพยายามเข้าใจตัวนักเรียน เป็นคนให้ดีเข้าใจปัญหาของแต่ละคน ในขณะเดียวกันจะต้องประพฤติอย่างมีระเบียบวินัยด้วยการทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ เตรียมการสอนอย่างสมบูรณ์ ซื่อตรงมั่นคงและตรงต่อเวลา

5. ปัญหากิจกรรมเสริมหลักสูตร

เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูทุกคนต้องยอมรับว่าสำคัญมากพอ ๆ กับกิจกรรมในหลักสูตร เพราะเป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ตรงแก่นักเรียน

กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้เป็นประโยชน์สำหรับนักเรียน และยังให้ประโยชน์กับครูที่รับภาระนี้ด้วย หมายความว่า ถ้าโรงเรียนใดมีการจัดชุมนุมต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียน ครูในโรงเรียนทุกคนมีสิทธิจะได้รับการเลือกเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมจะต้องทำงานใกล้ชิดกับนักเรียน ผลที่ได้รับคือความเคารพและไว้วางใจที่นักเรียนมีในตัวครูผู้นั้น ทำให้การปกครองนักเรียนง่ายขึ้นทั้งในชั้นและนอกชั้นเรียน

สรุปได้ว่า ในการเรียนการสอนมีปัญหามากมายที่ครูจะต้องเผชิญ และครูจะต้องรู้จักการแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งการที่ครูจะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์และทักษะของครูแต่ละคน ซึ่งไม่เหมือนกัน ครูที่มีประสบการณ์มากย่อมแก้ไขปัญหได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ได้รับการแก้ไขจะเป็นผลเสียต่อการเรียนการสอน ดังนั้นถ้าครูพบปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาใดก็ตามจะต้องรีบหาทางแก้ไขทันทีอย่าละเลยเป็นอันขาด (จำเนียร ศิลปวานิช. 2538 : 94 – 200)

1.5 หลักสูตรศิลปะป้องกันตัว

วิชาศิลปะป้องกันตัว เวลาเรียน 1 คาบต่อสัปดาห์ หน่วยการเรียนรู้ 0.5 หน่วยกิจ

1. จุดประสงค์

1.1 ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมา ระเบียบการต่อสู้ป้องกันตัวแต่ละประเภท

1.2 ให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของศิลปะป้องกันตัว ตลอดจนวิธีการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

1.3 ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในศิลปะป้องกันตัวแบบต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในทางที่ถูก

1.4 ให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น ความเชื่อมั่น ความสุขุมรอบคอบ ความกล้า และความอดทนในการฝึกศิลปะป้องกันตัว

2. คำอธิบายรายวิชา

ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา คุณค่าและหลักการของศิลปะป้องกันตัว วิธีฝึกศิลปะป้องกันตัว การทรงตัว ระยะการป้องกัน ทักษะการเคลื่อนที่ การใช้พลังต่อสู้ให้เป็นประโยชน์ การหลบหลีก วิธีป้องกันตัว จากเหตุการณ์ในลักษณะและรูปแบบต่าง ๆ

หลักการพิจารณาในการสอน

1. ความคิดรอบยอด

วิชาศิลปะป้องกันตัว เป็นการเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อหลบหลีกจากการจู่โจมทำร้าย และฝึกเตรียมร่างกายและจิตใจพร้อมรับสถานการณ์อันตรายที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว ทักษะพื้นฐาน คือ การทรงตัว การเคลื่อนไหว ความคล่องตัวและความกล้าตัดสินใจ ผู้เรียนจะได้ความกล้าและสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในชีวิตประจำวันได้

2. ลักษณะเฉพาะวิชา

วิชาศิลปะป้องกันตัว เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว เพื่อหลบหลีกอันตรายจากการกระทำของผู้อื่นที่มุ่งทำร้ายร่างกาย และมีการเตรียมพร้อมเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดคะเนไว้ล่วงหน้า วิชานี้ได้รวมศิลปะการป้องกันตัวหลายประเภทไว้ด้วยกัน ซึ่งมีพื้นฐานเบื้องต้น คือ ความคล่องตัว ความแข็งแรงและการทรงตัว ซึ่งนักเรียนต้องฝึก เพื่อนำไปสู่วิธีการป้องกันตัวด้วยรูปแบบต่าง ๆ ผู้เรียนจะได้คุณประโยชน์ สำหรับนำไปใช้ป้องกันตัวและฝึกคุณลักษณะที่ดีงาม เช่น ความกล้าและความเชื่อมั่นในตนเอง

3. จุดประสงค์รายวิชา

วิชาศิลปะป้องกันตัวนอกจากจะสอนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ควรจะสอนให้นักเรียนได้รับจรรยาบรรณของการป้องกันตัวด้วย และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ใช้การดำเนินชีวิตสืบไป ดังนั้นจึงต้องเน้นตามวัตถุประสงค์เฉพาะวิชาให้ได้ครบถ้วนและได้ผลแน่นอน

จุดประสงค์รายวิชาของศิลปะป้องกันตัว ได้แก่

1. ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความเป็นมา ระเบียบการต่อสู้ป้องกันตัวแต่ละประเภท
2. ให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของศิลปะการป้องกันตัวตลอดวิธีการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์
3. ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในศิลปะป้องกันตัวแบบต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในทางที่ถูก
4. ให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น ความเชื่อมั่น ความสุขุมรอบคอบ ความกล้า และความอดทนในการเล่นศิลปะป้องกันตัว

4. หัวข้อการสอน

1. ประวัติความเป็นมาของศิลปะป้องกันตัวแต่ละประเภท
2. คุณค่าและความสำคัญของศิลปะป้องกันตัวแต่ละประเภท
3. หลักการ คุณลักษณะและระเบียบการในการฝึกศิลปะป้องกันตัวแต่ละประเภท
4. ทักษะในศิลปะป้องกันตัวแต่ละประเภท
5. วิธีการนำทักษะศิลปะป้องกันตัวไปใช้ให้เกิดประโยชน์
6. การสร้างเสริมสมรรถทางกาย
7. การฝึกด้วยความปลอดภัย

5. ความพร้อมของผู้สอนและผู้เรียน

สำหรับวิชาศิลปะป้องกัน ตามที่ได้จัดไว้ในหลักสูตรนั้นไม่มีการแข่งขันโดยตรง แต่เป็นวิชาที่วาดด้วยศิลปะป้องกันตัวหลาย ๆ อย่างรวมไว้เข้าด้วยกัน ซึ่งทักษะเหล่านี้ต้องประกอบด้วยลักษณะที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้น เช่น การทรงตัว การเคลื่อนไหว ความคล่องตัวและความกล้าที่จะตัดสินใจ เป็นต้น ถ้านักเรียนได้ฝึกความชำนาญเกี่ยวกับทักษะที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นนี้แล้ว นักเรียนจะได้รับประโยชน์ในการทำใหตัวเราเองปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น และสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการดำเนินชีวิตของสังคมปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นผู้สอนจึงมีความสำคัญและจำเป็นมากสำหรับวิชานี้ เพื่อสอนให้นักเรียนเกิดความกล้าและสามารถใช้ทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับการฝึกหัดไว้แล้ว ช่วยเหลือตัวเองให้ปลอดภัยได้

โดยไม่เกิดความลำบากมากนัก คุณสมบัติของผู้สอนนอกจากจะมีคุณสมบัติของครูพลศึกษาโดยพร้อมเพียงแล้ว ขอแนะนำคุณสมบัติของผู้สอนสำหรับวิชานี้เป็นพิเศษไว้ดังนี้ คือ

5.1 เป็นผู้มีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

5.2 ต้องตระหนักถึงภาวะสังคมปัจจุบันอยู่เสมอ ๆ

5.3 กระตือรือร้นที่จะสร้างแรงจูงใจกับเด็กนักเรียนทุก ๆ ด้าน เช่น ให้เกิดความศรัทธา ตั้งใจฝึกฝนและทำให้เกิดความกล้าด้วย

คุณสมบัติของผู้เรียน

ก. มีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ข. กระตือรือร้นที่จะรับการเรียนรู้เพื่อป้องกันตัวให้ปลอดภัย

ค. มีความขยันและตั้งใจฝึกให้เกิดความชำนาญมาก ๆ ยิ่งขึ้น

6. สิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งที่ควรพิจารณาเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ คือ สถานที่ฝึกที่กว้างขวางพอ พื้นเรียบและมีอุปกรณ์จำเป็น เช่น เบาะรองรับเพื่อความปลอดภัย ควรกำหนดระเบียบในการฝึกที่ถูกต้องเป็นแนวทางให้นักเรียนปฏิบัติ

7. แนวทางการประเมินผลรายวิชา

การวัดและประเมินผลวิชาศิลปะป้องกันตัว ควรจะวัดและประเมินผลในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

7.1 การวัดและประเมินผลทางด้านความรู้ ควรจะครอบคลุมเนื้อหาที่เป็นความรู้ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องศิลปะป้องกันตัว เช่น ประวัติความเป็นมา คุณค่าและหลักการ วิธีปฏิบัติทักษะต่าง ๆ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการตอบคำถามและการแสดงออกประกอบกันไปด้วย ผู้สอนต้องมีเกณฑ์ในการให้คะแนนที่แน่นอน

7.2 การวัดและประเมินผลทางด้านเจตคติ จะครอบคลุมถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรู้สึกทางอารมณ์ ความลึกซึ้ง และการยอมรับ โดยสังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียน ความตั้งใจฟัง ตั้งใจฝึก พยายามในการฝึก และสามารถที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ ผู้สอนต้องมีเกณฑ์ในการให้คะแนนที่แน่นอน โดยมีแบบฟอร์มไว้

7.3 การวัดและประเมินผลทางด้านทักษะ ต้องคลุมถึงความสามารถในการปฏิบัติได้ให้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทุก ๆ ข้อ เช่น ความสามารถในการหลบหลีก การใช้มือ ใช้เท้า การแก้ท่า โดยใช้การทดสอบดูความถูกต้อง ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนอยู่แล้ว

7.4 การวัดและประเมินผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย การวัดและประเมินผลในด้านนี้ต้องดูทุก ๆ คาบเรียน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย ความพร้อมของจิตใจในการฝึก ความคล่องตัวในการเคลื่อนที่การทรงตัวของการป้องกันตัว นักเรียนต้องมีความสามารถในการใช้อวัยวะและกล้ามเนื้อทุก ๆ ส่วนให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่วางไว้แต่ละคาบนั้น ๆ

7.5 การวัดและประเมินผลทางด้านสังคม สำหรับการวัดและประเมินผลในด้านนี้ นับว่ามีความสำคัญมากของการป้องกันตัว เนื่องจากจรรยาของการป้องกันตัวขั้นสูงสุด คือ การที่จะป้องกันตัวเองโดยมิได้ทำร้ายผู้อื่นให้ได้รับบาดเจ็บ เพราะฉะนั้นจำเป็นมากในการฝึกร่วมกันในกลุ่มหรือในห้อง พร้อมกับการฝึกให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าที่จะแสดงออกความสามารถในการช่วยเหลือเพื่อนและเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน โดยวิธีสังเกตพฤติกรรมผู้สอนต้องดูพฤติกรรมของผู้เรียนให้ทั่วถึงและทุก ๆ คาบเรียน และสามารถประเมินได้ว่านักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์หรือตามหลักเกณฑ์หรือไม่ (จรรยาพร ธรณินทร์ และสมพร จำเริญม. 2528 : 12-13)

1.6 ความรู้ทั่วไปและความหมายของศิลปะการป้องกันตัว

คำว่า ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

ศิลปะ หมายถึง การแสดงออกให้ปรากฏขึ้นได้อย่างงดงามน่าพิงชม และเกิดอารมณ์สะเทือนใจ

การต่อสู้ หมายถึง สู้เฉพาะหน้า

ป้องกัน หมายถึง ทำให้พ้นภัย

ตัว หมายถึง ตนเอง

ดังนั้นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว จึงหมายถึง “วิธีการต่อสู้กับเหตุเฉพาะหน้าเพื่อให้พ้นภัยแก่ตนเองอย่างงดงามน่าพิงชม” (นิตย พิบูลย์สวัสดิ์. 2539 : 1)

ศิลปะป้องกันตัว หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อหลบหลีกจากการจู่โจมทำร้ายของผู้อื่น ซึ่งการจู่โจมนี้อาจมาโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว อาจเป็นการจู่โจมในลักษณะมือเปล่าหรือใช้อาวุธด้วยก็ได้ การป้องกันตัวจึงเป็นการฝึกเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อมรับสถานการณ์สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ (จรรยาพร ธรณินทร์, สมพร จำเริญม : 2528 : 18)

การต่อสู้ หมายถึง สู้เฉพาะหน้า รบกัน ตีกัน (อบ ไชยวสุ. 2522 : 176)

การป้องกันตนเอง (Self Defence) หมายถึง การรู้จักแก้ไขเอาตัวรอดออกมาจากสถานการณ์อันเลวร้าย (สุนทร แหม่นสงวน. 2521 : 30)

การต่อสู้ป้องกันตัว หมายถึง ความสามารถในการใช้ศิลปะป้องกันตัวเอาตัวรอดจากเหตุการณ์ที่เลวร้ายได้ (สุนทร แหม่นสงวน . 2521 : 30)

การต่อสู้ป้องกันตัว หมายถึง การนำเอาลักษณะของการต่อสู้ป้องกันตัวแบบต่าง ๆ มาผสมกัน แล้วแต่ละจะประสบเหตุการณ์ในลักษณะใด วิชาลักษณะนี้ของชาติใดก็ตามต่างก็เรียกว่าการต่อสู้ป้องกันตัวทั้งสิ้น การต่อสู้ป้องกันตัวเป็นวิชาที่เลือกเอาวิชาการต่อสู้ป้องกันตัวทุกอย่างมารวมกัน มิได้เจาะจงว่าต้องนำวิชาป้องกันตัวสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะมาใช้ แต่เป็นการประยุกต์ เช่น วิชามวยไทย ยูโด คาราเต้ ไคจิโด มวยปล้ำ ฟันดาบ และกระบี่กระบองมาเป็นวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อใช้ในการต่อสู้ป้องกันตัวในโอกาสอันควร (โป่ง สัตย์สนอง. 2526 : 1)

การต่อสู้ป้องกันตัว หมายถึง การฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย มีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีปฏิภาณและไหวพริบในการป้องกันตัว ในขณะที่ที่ประสบปัญหาเฉพาะหน้า หรือเผชิญกับภัยอันตรายจากมารสังคมอันเลวร้าย ซึ่งเราไม่อาจพยากรณ์ได้ว่าภัยนั้นจะเกิดขึ้นกับตัวเราในวินาทีใด (ปราโมทย์ เมษะมาน. 2518 : 7)

เว็บสเตอร์ (Webster. 1847 : 2270) ได้ให้ความหมายว่า การต่อสู้ป้องกันตัว เป็นการกระทำที่แสดงออกเพื่อป้องกันตนเอง ทรัพย์สิน ชื่อเสียง และอื่น ๆ

กูรานิก (Guralnik. 1976 : 1292) ได้ให้ความหมายว่า การต่อสู้ป้องกันตัว หมายถึง การต่อสู้เพื่อตนเอง ทรัพย์สิน ความถูกต้องอันชอบธรรม ความเชื่อของตนเอง เพื่อให้ตนเองรอดพ้นจากการถูกคุกคาม หรือขู่เข็ญ อีกทั้งเป็นทักษะการชก ต่อย อย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

สรุปได้ว่า ศิลปะการป้องกันตัว หมายถึง การแสดงออกซึ่งวิธีการ หรือความพยายามที่จะทำให้ตัวเอง ผู้ใกล้ชิด และทรัพย์สินต่าง ๆ ได้รับความปลอดภัย รอดพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ เมื่อมีศัตรูมาทำอันตรายต่อร่างกายหรือทรัพย์สิน

องค์ประกอบของศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

การฝึกศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว เป็นการฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย มีพลานามัยที่สมบูรณ์มีปฏิภาณและไหวพริบในการป้องกันตัว ยามที่ประสบปัญหาเฉพาะหน้า หรือพบกับภัยอันตรายจากสังคมอันเลวร้าย ซึ่งเราไม่อาจพยากรณ์ได้ว่าภัยนั้นจะเกิดขึ้นกับตัวเราในวินาทีใด จึงควรที่เราจะได้เตรียมตัวให้พร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (ปราโมทย์ เมษะมาน.2518 : 7

1. การทรงตัว หรือการยืนที่ถูกต้องถือว่าเป็นหัวใจของการฝึกศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ยืนในลักษณะเท้าแยกห่างจากกัน โดยเท้าซ้ายอยู่ข้างหน้าท่ามุมฉากกับเท้าขวาในลักษณะคล้ายตัวอักษร “ T ” ให้น้ำหนักอยู่บนขาทั้งสอง การยืนในลักษณะนี้จะมีความมั่นคง มีความต้านทานดี หรืออาจใช้เท้าขวาอยู่หน้าเท้าซ้ายก็ได้ตามความถนัด การยืนแบบธรรมชาติในการต่อสู้ป้องกันตัวไม่นิยม การยืนในลักษณะนั้นไม่มีการทรงตัวที่ดี เสียหลักได้ง่าย

2. ระยะเวลาต่อสู้ป้องกันตัว ในการยืนประจัญหน้ากับศัตรูหรือคู่ต่อสู้ ระยะเวลาที่เหมาะสมในการป้องกันตัวที่จะสามารถยับยั้งการรุกรานได้นั้น ควรมีระยะห่างกัน 1 ช่วงแขนเหยียดตรง ในการฝึกควรจัดระยะห่างเพื่อให้เกิดความเคยชินอยู่เสมอ

3. การเตรียมตัว การยืนเตรียมตัวเพื่อการต่อสู้ป้องกันตัวหรือที่เรียกว่า “ท่าป้องกัน” หรือ “ท่าคุม” นั้นมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

3.1 ยืนโดยเท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า เรียกว่า คุมซ้าย

3.2 ยืนโดยเท้าขวาอยู่ข้างหน้า เรียกว่า คุมขวา

4. การเตรียมต่อสู้ ลักษณะการยืนป้องกัน หรือการจดขึ้นอยู่กับการเข้าท่าของคู่ต่อสู้ ซึ่งอาจจะกระทำในระดับต่ำ ระดับปกติ หรือระดับสูง

5. การเคลื่อนที่ เป็นรากฐานของการฝึกหัดการต่อสู้ป้องกันตัวและเป็นหลักสำคัญของการป้องกันตัวทุกแขนงวิชาด้วย การเคลื่อนที่มีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การเคลื่อนที่โดยใช้เท้าหน้าข้างเดียวตลอด โดยสับเท้าลากไปข้างหน้า แล้วนำน้ำหนักตัวตามไป พร้อมกับลากเท้าหลังตามไป

6. การใช้พลังของคู่ต่อสู้ให้เป็นประโยชน์ ในการฝึกศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว อย่าคิดว่าพลังกำลังเป็นเรื่องสำคัญที่สุด และไม่ควรวิตกกังวลว่าจะไม่สามารถเรียนศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวได้ แม้ว่ามีร่างกายเล็กและมีพลังน้อย และศัตรูจะมีร่างกายใหญ่โตและแข็งแรงกว่า หากรู้จักใช้พลังของคู่ต่อสู้ให้เป็นประโยชน์ โดยอาศัยศิลปะการป้องกันตัวที่เหมาะสมแล้วก็อาจจะสามารถทำให้ศัตรูพ่ายแพ้ได้

วิธีการต่อสู้และป้องกันตัว

มนุษย์อาศัยลีลาของธรรมชาติมาประกอบการคิดค้นวิธีการต่อสู้และป้องกันตัว โดยพยายามใช้อวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย เช่น แขน ขา มาเป็นอาวุธและพยายามหาหนทางป้องกันจุดอ่อนหรือจุดสำคัญไม่ให้คู่ต่อสู้ทำอันตรายได้ ดังที่ ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ (2525 : 10 –16) กล่าวถึงอาวุธ และวิธีใช้จุดสำคัญ และการทำให้บาดเจ็บและการใช้วัสดุสิ่งของต่าง ๆ ใกล้เคียงเพื่อได้นำความรู้มาใช้ในการป้องกันตัวให้ปลอดภัยและทำให้เกิดความรวดเร็วในการพิชิตคู่ต่อสู้ได้ดังนี้

1. จุดสำคัญในร่างกายและการทำให้บาดเจ็บ

1.1 ส่วนศีรษะ ได้แก่ กึ่งกลางกระหม่อม กึ่งกลางหน้าผาก ระหว่างคิ้ว ใบหูและด้านหลังหู หักดอกไม้มัดทั้งสองข้าง ตา จมูก ปาก คาง ลูกกระเดือก คอหอย ข้างคอ ต้นคอ ขากรรไกร เป็นต้น

1.2 ลำตัว ได้แก่ กระดูกไหปลาร้า เป้าแขน สันปี่ ชายโครง กระดูกสันหลัง ไต อวัยวะสืบพันธุ์ (ชาย) เป็นต้น

1.3 แขน ขา ได้แก่ นิ้ว ข้อมือ ข้อศอก เป้าไหล่ หัวเข่า ข้อเท้า หลังเท้า นิ้วเท้า

2. อาวุธธรรมชาติในร่างกาย ที่ใช้ในการป้องกันตัว ได้แก่

ศีรษะ	ใช้สำหรับ	ชน ไชย ดัน
ปาก	..	กัด
ไหล่	..	ทุ่ม กระแทก ดัน
หมัด	..	ชก ทุบ
สันนิ้ว	..	กระแทก
สันมือด้านนอก	..	ฟัน ตี
สันมือด้านใน	..	ฟัน ตี
สันมือ	..	กระแทก ดัน
ฝ่ามือ	..	ตบ กด ดัน
นิ้ว	..	แทง กระแทก จิก บีบ
ท่อนแขน	..	ตี ฟาด รัด
ศอก	..	ฟัน กด ตี ถอง ถัด
สะโพก	..	กระแทก ทุ่ม
เข่า	..	กระแทก กด รัด
แข้ง	..	เตะ
หลังเท้า	..	เตะ ปิด
นิ้วเท้า	..	จิก ถีบ
ฝ่าเท้า	..	กระแทก เหยียบ
สันเท้า	..	กระแทก กด
สันเท้า	..	กด เตะ

อาวุธใกล้มือ

กิ่งไม้	ใช้สำหรับ	ตี แทะ บัด กัน
ฝุน	..	สาด ชัดเข้าตา
ใบไม้	..	สาด ทำให้ลื่น
น้ำ	..	สาด หน้า
ก้อนหิน	..	ขว้าง พุ่ม
ดิน	..	สาด
เชือก	..	ฟาด รััดคอ คล้อง มัด
ขวด	..	ตี แทะ ขว้าง
กระป๋อง	..	ขว้าง ถ้ามีคมก็แทงแทนมีด

3. ลักษณะการเข้าทำร้าย

3.1 ยื่นเผชิญหน้า มีอาวุธทั้งคู่หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอาวุธ

- ตั้งใจมาทำร้าย และเข้าทำร้ายทันทีไม่ว่าเราจะเผลอหรือไม่ได้ระวังตัวไว้ก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม
- มีการวิ่งเข้าใส่ เงื้อแขนเตรียมตี ฟาด หรือตบ
- พันด้วยดาบ เช่น พันตรง พันเฉียง พันขนานที่หมายสำคัญ
- เตะด้วยเท้า
- แทะด้วยมีด
- ชักปืนจี้ยิง

3.2 ยื่นหันหลังหรือกำลังเผลอ

- ตีที่ศีรษะทางด้านหลัง กลางกระบาล ท้ายทอย กกหนู ทัดดอกไม้ม
- จี้ด้วยมีด พัน
- ล็อกคอด้วยแขน
- กอดรัดลำตัว
- วิ่งเข้าใส่ เตะ ตบ ถีบ

4. หลักในการป้องกันตัว

4.1 การใช้แรง ยกตัวอย่างเช่น คนร้ายดึงตัวเราไป ถ้าเราขัดขึ้นก็คงสู้แรงคนร้ายไม่ได้ แต่ถ้าเราผลักหรือปล่อยให้เขาดึงเราไป หลังจากแกลังขัดขึ้นชั่วระยะเวลาหนึ่งก่อน เพื่อให้คนร้ายใช้แรงมากขึ้น เราก็สามารถใช้แรงที่คนร้ายดึงนั้นทำให้คนร้ายจะเสียหลักได้ง่ายแล้วเราก็สามารถทำให้คนร้ายเกิดการเจ็บปวดได้ ถ้าต่างฝ่ายต่างมีอาวุธความผลิผลามไม่ค่อยมี นอกจากฝ่ายหนึ่งจะมีอาวุธที่เหนือกว่าและควรพิจารณาเกี่ยวกับ

1. ใครมีทักษะเหนือกว่า (ใครมีฝีมือดีกว่า)
2. ใครมีชั้นเชิงเหนือกว่า
3. ใครเร็วกว่า
4. ใครตัดสินใจเลือกใช้วิธีป้องกันตัวได้ดีกว่า

4.2 การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพราะศิลปการต่อสู้ป้องกันตัวอาศัยธรรมชาติและลีลาของธรรมชาติ ดังนั้นการทำตัวให้เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ อาศัยธรรมชาติให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกายเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องฝึกฝนศึกษาค้นคว้าต้องการเวลาและความอดทน ทั้งต้องปฏิบัติจนเกิดทักษะความชำนาญ

4.3 สติสัมปชัญญะ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงอย่างยิ่ง ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีอาวุธ ฝ่ายที่มีอาวุธมักจะเกิดความประมาท เราต้องใช้ความประมาทนั้นให้เป็นข้อที่ได้เปรียบของเรา โดยใช้หลักดังนี้

4.3.1 ต้องมีสติ รู้ว่าอะไร และสัมปชัญญะ จะทำอะไร และตัดสินใจใช้วิธีการป้องกันตัวที่ดีและเหมาะสมกับสถานการณ์และความปลอดภัยของตัวเราเองอย่างดีที่สุด

4.3.2 ต้องรวดเร็ว เด็ดขาด (หนัก - แรง) ทั้งนี้ต้องอาศัยการฝึกซ้อมอย่างหนัก ฝึกสร้างสถานการณ์กับคู่ซ้อม หัดป้องกันและแก้ไข

4.3.3 ยึดหลักการอยู่รอดที่ว่า

หลีกเลี่ยง ดีกว่า ต่อสู้

ต่อสู้ ดีกว่า บาดเจ็บ

บาดเจ็บ ดีกว่า พิกار

พิกار ดีกว่า ตาย (ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์. 2525 : 16)

บุญทรวง สราวุธ (2514 : 3) กล่าวว่า เมื่อใดที่สามารถใช้สันมือสับคู่ต่อสู้ได้ให้เลือกใช้กับจุดที่สำคัญของคู่ต่อสู้บริเวณของลำหรือลูกกระเดือก ในการฝึกหรือปฏิบัติ แต่ละครั้งต้องให้เป็นไปโดยความระมัดระวัง เพราะหากเกิดเพลิงพล้ำแล้วอาจบาดเจ็บเสียหาย ทุพพลภาพหรือตายได้

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. 2522 : 10 – 11 กล่าวถึงในอัญชลี บุญเดช 2528 : 18) กล่าวว่า คนไทยสามารถเคลื่อนไหวส่วนแขน ขา ซึ่งปล่อยให้เปลี่ยนแปลงได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว ชำนาญ และเหมาะสม การใช้วัชระเหล่านี้ประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ทั้งที่เป็นงานและการละเล่น บางครั้งเมื่อถึงคราวจำเป็นก็ใช้วัชระต่าง ๆ ตั้งแต่ศีรษะ มือหรือหมัด เท้า เข่า ศอก เป็นอาวุธ ดังกล่าวสามารถนำมาใช้ทำอันตรายคู่ต่อสู้ได้ดังนี้

1. ศีรษะ ใช้ทำอันตรายแก่ส่วนที่บอบบางของร่างกาย เช่น หน้าอก และท้อง
2. มือ ใช้ทำอันตรายแก่ส่วนที่บอบบางของร่างกาย เช่น บริเวณหน้า กกหู คอ จนถึง บั้นเอว รวมทั้งการจัดด้วย
3. ศอก ใช้ทำอันตรายได้เช่นเดียวกับหมัด เช่น บริเวณหน้าอก ที่หน้า เวลาต่อสู้ระยะประชิด ศอกอาจใช้แทนหมัดได้เป็นอย่างดี
4. เข่า ใช้ทำอันตรายแก่ส่วนของร่างกายที่แข็งเพื่อให้แตกหัก เช่น ออก ท้อง น่อง และใช้ตีหน้าอก และชายโครงของคู่ต่อสู้
5. เท้า หมายถึง ตลอดหน้าแข้ง ข้อเท้า ตาตุ่ม ใช้ทำอันตรายคู่ต่อสู้ด้วยการถีบ เหน็บ ยอดอก ใช้หลังเท้า หรือตาตุ่ม เตะและปัด

อวัยวะทั้ง 5 นี้สามารถนำมาทำการต่อสู้ป้องกันตัวได้ 9 ส่วน โบราณใช้ชื่อว่า “ นวอาวุธ ” หรือ “อาวุธทั้ง 9 ” อาวุธ 9 นี้ สามารถทำการต่อสู้ป้องกันตัวได้ 108 วิธี

1. ศีรษะ	1 ส่วน	ใช้ได้ 6 วิธี
2. มือ	2 ส่วน	ใช้ได้ 24 วิธี
3. ศอก	2 ส่วน	ใช้ได้ 30 วิธี
4. เข่า	2 ส่วน	ใช้ได้ 12 วิธี
5. เท้า	2 ส่วน	ใช้ได้ 36 วิธี

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการต่อสู้ป้องกันตัวประกอบไปด้วยความพร้อมของผู้ฝึกทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติ ปัญญา เพื่อที่จะหาทางหรือวิธีการที่จะเอาชนะคู่ต่อสู้ให้ได้ ซึ่งความพร้อมต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดหรือมีได้จากการฝึกซ้อมด้วยความขยัน หมั่นเพียรและความอดทน มีความเคารพเชื่อฟังในตัวผู้สอนเป็นสำคัญ

จุดประสงค์และประโยชน์ของศิลปะป้องกันตัว

การต่อสู้ของมนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์ มักเกิดจากความหิวจำเป็นต้องแย่งอาหารหรือแดนหากิน มนุษย์ต่อสู้เพราะความจำเป็นแห่งชีวิต (เขต ศรียาภัย. 2510 : 19)

ผู้เรียนศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ไม่ได้เรียนไปเพื่อทำร้ายหรือรังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า แต่เรียนเพื่อป้องกันตัวเองและบริการสังคม ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมของสังคม ปกป้องผู้ที่อ่อนแอกว่าตน (นิคม ทาแดง. 2521 : 10)

สมัย เมษะมาน กล่าวถึงคุณประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวไว้ดังนี้

1. เป็นกีฬาที่ดีเลิศ
2. ได้พละกำลังโดยกายบริหาร
3. ได้ความสุขโดยเกิดจากจิตที่สงบ
4. เมื่อได้รับการอบรมแล้วจะเสริมทำให้สง่างาม
5. เป็นจิตวิทยาเบื้องต้น ไม่หวาดหวั่นอะไรง่าย ๆ ทำให้มั่นใจในตนเองและสร้างความมั่นใจให้ผู้อื่นด้วย
6. สามารถป้องกันตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. เป็นศิลปะที่เชิดชูประเทศชาติและวัฒนธรรมอันเป็นมรดกตกทอดสืบมา

การฝึกหัดการศิลปะป้องกันตัว เพื่อเสริมสร้างพลานามัยปฎิภาณและไหวพริบในการป้องกันตัว ยามที่ประสบปัญหาเฉพาะหน้า และพานพบกับภัยจากสังคมอันเลวร้าย เราไม่อาจพยากรณ์ได้เลยว่า ภัยนั้นจะบังเกิดกับตัวเราในวินาทีใด หากเราได้ฝึกฝนและเรียนรู้ไว้บ้างแล้ว ก็ยังดีกว่าตกเป็นเหยื่อของสัตว์โลกที่มีอำนาจของความเลวร้ายเข้าครอบงำจิตใจ

(ปราโมทย์ เมษะมาน. 2518 : 7)

คุณประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนศิลปะป้องกันตัว

1. คุณค่าต่อร่างกาย ใช้ป้องกันตัวเวลาฉุกเฉิน ขณะที่มีคนมาทำร้ายเราใช้วิชานี้ช่วยทำให้ศัตรูบาดเจ็บ

1.1 บริหารร่างกาย ใช้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ก่อนที่จะหัดหรือฝึก วิชานี้จะต้องมีการบริหารร่างกายก่อน แม้แต่ขณะฝึก ร่างกายก็จะได้รับการบริหารตลอดเวลา

1.2 ทำให้ร่างกายมีความสง่างาม หลังจากการฝึกหัดและซ้อมแล้วต้องมีการบริหารการนวดที่ถูกวิธี ผลการนวดนี้เองย่อมทำให้โลหิตและของเสียในร่างกายเกิดการถ่ายเทและโลหิตเดินได้สะดวกทั่วถึง เซลของกล้ามเนื้อทุกส่วนได้รับอาหารโดยสมบูรณ์ทำให้ผิวหนังเปล่งปลั่งร่างกายสดชื่นอยู่เสมอ จึงทำให้ร่างกายสมส่วนและงดงาม

1.3 ร่างกายมีความทรหด การฝึกซ้อมทำให้ร่างกายเกิดความเคยชินต่อความเหน็ดเหนื่อย การกระทบกระแทก ความเจ็บปวด

1.4 ความรวดเร็วว่องไว ถ้าได้ฝึกซ้อมอย่างตั้งใจและสม่ำเสมอจะทำให้มีความรวดเร็วทั้งรุกทั้งรับ การรุกคือการบุกเข้าทำคู่ต่อสู้ การรับก็คือเมื่อศัตรูจู่โจมเข้าทำร้ายจะรู้หลบหลีก การฝึกอยู่เสมอมจะทำให้กล้ามเนื้อและประสาทเกิดความสัมพันธ์กัน ย่อมทำให้เกิดความว่องไว และรวดเร็ว

1.5 สร้างภูมิด้านทานโรคให้แก่ร่างกาย การเรียนศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวต้องใช้อวัยวะทุกส่วน ความแข็งแรงสมบูรณ์ที่ได้รับพร้อมทั้งการรักษาอนามัยให้ถูกหลัก ย่อมทำให้อวัยวะเกิดภูมิด้านทานโรค จึงเป็นการยากที่เชื้อโรคจะเข้าไปทำอันตรายต่อร่างกายได้

2. คุณค่าทางจิตใจ

2.1 ความกล้าหาญ ทำให้จิตใจกล้าที่จะต่อสู้ศัตรูที่จะทำร้ายต่อเราหรือตอบโต้เขาก่อนที่เราจะถูกทำร้าย เพราะท่านได้มีความรู้ทางด้านนี้แล้ว

2.2 ความแข็งแรงอดทน การฝึกออกกำลังกายอยู่ตลอดเวลา ทำให้ร่างกายได้รับความเหน็ดเหนื่อยและอ่อนเพลีย หากจิตใจไม่เข้มแข็ง ไม่มีความอดทนแล้วย่อมทำให้เกิดความท้อถอย ไม่มีความสามารถที่จะป้องกันตนเองได้ จึงควรฝึกให้มีจิตใจเข้มแข็งและอดทนอยู่ตลอดเวลาจะได้ป้องกันตนเองให้รอดพ้นจากการถูกทำร้ายหรือแก้ไขสถานการณ์ที่คับขันได้

2.3 มีความเชื่อมั่นในตนเอง และตัดสินใจได้ดี

2.4 เกิดความเฉลียวฉลาดและไหวพริบ การฝึกการเรียนรู้ทำให้เกิดสติปัญญาและไหวพริบ เพื่อแก้ไขเมื่อถูกจู่โจมทำร้าย ยิ่งเป็นผู้หญิงยิ่งต้องอาศัยชั้นเชิงและไหวพริบมากขึ้นกว่าการใช้กำลัง

2.5 ความมีระเบียบ ผู้เรียนจะเกิดความเป็นระเบียบตามแบบฝึกของผู้สอน เกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้น ไม่แสดงหรืออวดฝีมือ ไม่ยกตนข่มท่าน

2.6 ความมีน้ำใจนักกีฬา รักความยุติธรรมไม่ข่มเหงใคร ไม่นำความรู้ ความสามารถของตนไปใช้ในทางที่ผิด รู้จักให้อภัยผู้อื่น นำความรู้ที่มีไปใช้ป้องกันตัวเองหรือแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รู้จักเอาตัวรอดจากการต่อสู้ได้อย่างปลอดภัย

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในต่างประเทศ

คอรื (Korri. 1971 : A) ได้ทำการวิจัย ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาหญิง ในรัฐมิเนโซต้า โดยให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยกลุ่มประชากรได้แก่ ครูที่สอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้เรียนได้รับนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน

เมลนิชุก (Melnichuk. 1992 : 3857 – A) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความเข้าใจในการใช้หลักสูตรศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการ โดยการสังเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิพากษ์วิจารณ์ ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบายแจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยจึงสรุปได้ 2 เรื่อง คือเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกและเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจและความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบ ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อร่วมงาน นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ครูมีความต้องการในการช่วยและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการการให้ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ควรพึงเสียงครูบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสระภาพ และเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

โรเซนเบิร์ก (Rosenderg. 1990 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนรู้การใช้วิธีการสอนกับนักเรียน การพัฒนาการประเภตฝึกหัดหรือฝึกอบรมและไม่ได้รับอบรมของครูผู้สอนพลศึกษา จุดประสงค์ของการศึกษาเรื่องนี้ เพื่อที่จะรับสารความรู้ความเข้าใจว่าคนเรานั้นเรียนรู้

วิธีการสอนได้อย่างไร คำถามที่เป็นจุดรวมของการค้นคว้า อยู่ที่ความแตกต่างในการสอน ความรู้ ความเข้าใจซึ่งอาจจะสัมพันธ์กับการฝึกหัดและประสบการณ์ จากการศึกษาได้เลือกครูเป็นตัวแทนเข้าร่วมศึกษาจำนวน 8 คน ซึ่งครูที่เป็นตัวแทนเหล่านั้นมีประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการสอน เป็นต้นว่า ครูทั้งหลายได้ฝึกอบรมอย่างเป็นแบบแผนมาแล้ว เป็นผู้ที่มีใบประกาศเป็นมืออาชีพ และเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการที่บังคับพื้นฐานที่เลือกการศึกษาในครั้งนี้ ครูที่เลือกมาเป็นครูผู้สอนวอลเลย์บอล โดยข้อมูลถูกเก็บรวบรวมมา 2 แบบ คือ แบบตั้งคำถามและแบบสอบถาม ซึ่งจะตอบหลังจากดูวิดีโอทัศน์เกี่ยวกับการสอนวอลเลย์บอลไปแล้ว 20 นาที

ผลลัพธ์ชี้ให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างครูเหล่านั้น ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับทักษะในการเล่นวอลเลย์บอล กับอีกกลุ่มที่มีความรู้กับการสอนทั่วไปเกี่ยวกับวอลเลย์บอล และกลุ่มที่มีความรู้เฉพาะวอลเลย์บอลอย่างเดียวไม่มีประสบการณ์ ความคิดเห็นที่มีต่อครูกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้คือ ครูกลุ่มที่ได้รับการฝึกประสบการณ์ได้แสดงให้เห็นว่า มีการยอมรับมากกว่ากลุ่มที่มีความรู้พื้นฐานในการสอนทั่วไป ในทางตรงกันข้ามกลุ่มที่มีความรู้แต่ไม่มีประสบการณ์จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติของวิชา เข้าใจความต้องการของผู้เรียนว่า ผู้เรียนต้องการพัฒนาทักษะด้านใดเพื่อเรียนอยู่ในระดับต่าง ๆ

ในกรณีนี้ถือว่า ครูผู้สอนทั้งหลายได้มีการพัฒนาความรู้และการเรียนการสอนของนักเรียนอย่างปราณีตถี่ถ้วน ผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมจะใช้ประสบการณ์กับนักเรียนในขณะที่ครูผู้รับการฝึกอบรมจะชี้ให้เห็นถึงประสบการณ์ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล ว่ามีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการอบรมที่เป็นแบบแผนของลูกศิษย์ทั้ง 2 กลุ่ม ชี้ให้เห็นว่าเข้าได้เรียนจากประสบการณ์จริงของครูและสอนจากประสบการณ์มาตั้งแต่เบื้องต้น

ครูที่ได้รับการฝึกอบรม และไม่ได้รับการอบรม ซึ่งมี 2 กลุ่ม มีความรู้และมีประสบการณ์ที่ต่างกัน และมาดูกันว่าความรู้ของครูที่มีอยู่นั้น ถูกนำมาทำเป็นกระบวนการ โดยรวมผสมผสานเข้ากับสิ่งต่อไปนี้ การสอนในเนื้อหาต่าง เช่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาปลายของรัฐ ในมหาวิทยาลัย การสอนแบบใช้ประสบการณ์ควรจะเริ่มจาก 1 - 18 ปี และมีการสังเกตเกี่ยวกับการเรียนการสอนว่าได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ขั้นต้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเป็นโค้ช หรือเรื่อง การเรียนการสอน ความเกี่ยวข้องกับการศึกษาของครูและการพัฒนาในหมู่คณะ รวมถึงการฝึกฝนประสบการณ์ต่าง ๆ จะเป็นสิ่งทำให้เกิดการจัดรูปแบบของการสอนความรู้ต่าง ๆ แก่นักเรียน ของกล่าวเสริมว่าเป็นการชัดเจนว่าการเตรียมตัวของครูสำหรับโครงการที่จะต้องเกี่ยวข้องอย่างมากกับความแตกต่างระหว่างการสอนให้เป็นโค้ชกับการสอนเนื้อหาที่เป็นความรู้

แอลเดอร์สัน (Anderson. 1995 : A) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่พิการในโรงเรียน 13 โรงเรียน โดยใช้แบบสำรวจสอบถาม ในเรื่องโปรแกรม การเรียนการสอน การเตรียมความพร้อม กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การประเมินผล ใน 3 ระดับการศึกษา คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย จากการศึกษพบว่า เด็กนักเรียนที่พิการจะได้เรียนวิชาพลศึกษากับนักเรียนปกติ การจัดทำโครงการ เพื่อสอนวิชาพลศึกษาแก่คนพิการจะได้ได้ปฏิบัติน้อยมาก มีบางส่วนที่ใช้กับเด็กตาบอดและเด็ก ที่ต้องใช้รถเข็นเท่านั้น ผลของการสำรวจชี้ให้เห็นถึง ความขัดแย้งระหว่างข้อเสนอแนะในหลักสูตร กับการปฏิบัติจริง คุณภาพของการเรียนวิชาพลศึกษาสำหรับพิการ ซึ่งได้ผลน้อยในด้านจำนวน นักเรียนที่มีมากกับระยะเวลาในการเรียนและจำนวนคนพิการกับปกติ การขาดแคลนครุพลศึกษา ที่มีความรู้ในการสอนแก่คนพิการ เพราะครุพลศึกษาไม่เคยได้รับความรู้ในการสอนวิชาพลศึกษา แก่คนพิการมาก่อน

การวิจัยในประเทศไทย

เอนก ช้างน้อย (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่ กระบองในชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามกับครูผู้สอนและนักเรียน ที่เรียนกระบี่กระบองในภาคต้นปีการศึกษา 2523 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูประสบมากได้แก่ ด้านการปลูกฝังและเสริมแนวความคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ความไม่เหมาะสมของสถานที่ การขาดความระมัดระวังของนักเรียนในการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้ได้ผลทางการออกกำลังกายการมอบหมายงานให้นักเรียน ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน เวลาที่ใช้ในการทดสอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าเผชิญภาวะการณ์ ต่าง ๆ อย่างมีหลักการและเหตุผล ด้านประสบการณ์และทักษะการใช้อาวุธต่อสู้ป้องกันตัว ส่วน ปัญหาที่นักเรียนประสบปัญหามากทางด้านทักษะของครู สถานที่เรียนมีพื้นที่แค่ง การจัดกิจกรรม ให้เหมาะสมกับการเรียนศิลปวัฒนธรรมไทย การสอนทักษะท่าท่าและด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะการเคลื่อนไหวอันเป็นธรรมชาติของวิชากระบี่กระบอง

อัญชลี บุญเดช (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว โดยการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว

กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาลสังกัด กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ประชากร จำนวน 750 คน ได้รับแบบสอบถามกลับมาศึกษา 693 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.40 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่า “ที” แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการต่อสู้ป้องกันตัว อยู่ในระดับมาก คือ คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อการออกกำลังกาย เพื่อใช้ต่อสู้ และป้องกันอันตรายให้กับตนเอง และช่วยเหลือผู้อื่น อีกทั้งป้องกันมิให้ผู้อื่นมารังแก

2. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว อยู่ใน ระดับมากที่สุด คือ ควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวในขณะที่มีร่างกายแข็งแรง และจิตใจอยู่ในสภาพที่ แจ่มใส การฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวเป็นคู่ โดยเปลี่ยนกันเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกันสลับกัน ทุกคน มีโอกาสเลือกฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวได้ตามความถนัดและความเหมาะสม ครูพลศึกษาควรมี ความรู้ทางด้าน การต่อสู้ป้องกันตัว

3. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์และการนำไปใช้ของการต่อสู้ป้องกันตัวอยู่ใน ระดับมากที่สุดคือ การต่อสู้ป้องกันตัวมีส่วนช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ช่วยเสริมสร้าง ความแข็งแรงของร่างกายและจิตใจได้ ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสุขุมรอบคอบ

4. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นว่วัตถุประสงค์ การเรียนการสอน การฝึก ประโยชน์และการนำไปใช้ของการต่อสู้ป้องกันตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05

กฤษฎี กสิกร (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู พลศึกษา เกี่ยวกับด้านสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรของ มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามผู้ บริหารและครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลกรุงเทพมหานคร จำนวน 98 โรงเรียน รวม 316 ชุด ผลการศึกษาวินิจฉัยพบว่า

สามารถจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก กิจกรรม พลศึกษาเปิดสอนตามความพร้อมของโรงเรียน มีการนิเทศพลศึกษาในโรงเรียน ส่วนใหญ่โรง พลศึกษา สถานที่เรียนพลศึกษาไม่เพียงพอ ด้านการประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษามีการใช้ เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม การสอนไม่ได้นำโสตทัศนูปกรณ์ มาใช้ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดแคลนงบประมาณ ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

วิชณู กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 30 คน อาจารย์ผู้สอน วิชาพลศึกษา จำนวน 30 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 318 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากไม่มี ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ
 - 1.1 การตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา
 - 1.2 ตำราและเอกสารทางด้านพลศึกษาให้นักเรียนค้นคว้า
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ
 - 2.1 ตำราและเอกสารทางด้านพลศึกษาให้นักเรียนค้นคว้า
 - 2.2 การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษา
 - 2.3 สถานที่สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษาในร่ม
 - 2.4 สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา
 - 2.5 ความเพียงพอสำหรับห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษา
3. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีปัญหาในระดับมากไม่มี ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ
 - 3.1 ความเพียงพอของตำราและเอกสารทางพลศึกษาให้นักศึกษาค้นคว้า
 - 3.2 อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนศึกษา
 - 3.3 อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้
 - 3.4 อุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักศึกษา
 - 3.5 สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา
 - 3.6 อุปกรณ์เพื่อฝึกซ้อมกีฬา
 - 3.7 ความเหมาะสมและความเพียงพอของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย
 - 3.8 สถานที่ที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษาในร่ม
 - 3.9 การมีพื้นฐานและทักษะต่างกันทำให้ยากแก่การเข้าร่วมกิจกรรม
 - 3.10 นักศึกษาอยากเล่นกีฬามากกว่าการเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน

งามจิต อ่อนมิ่ง (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนานุเคราะห์ในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันผู้บริหารและครู-อาจารย์ ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลตรงกันว่าโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนานุเคราะห์ทั้ง 9 กิจกรรม ได้แก่ การประชุม การฝึกอบรม การส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อ การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ การสับเปลี่ยนหน้าที่ การศึกษาดูงานนอกสถานที่ การปฐมนิเทศ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และสัมมนาทางวิชาการ

ปัญหาในการจัดกิจกรรมพัฒนานุเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู-อาจารย์ มีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมที่มีปัญหา ได้แก่ การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ การฝึกอบรม การสัมมนาทางวิชาการ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสับเปลี่ยนหน้าที่และการศึกษาดูงานนอกสถานที่

อวยชัย เขียวขำ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อทราบปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเฉพาะวิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

ผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียนวิชาลีลาศระหว่างนักศึกษานหญิงกับนักศึกษาชายพบว่า

1. ปัญหาด้านการเรียน นักศึกษานหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

- 1.1 การค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมของนักศึกษา
- 1.2 ความกระตือรือร้นในการเรียนของนักศึกษา
- 1.3 ปัญหาในการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอของนักศึกษา
- 1.4 การวิพากษ์วิจารณ์และซักถามของนักศึกษา
- 1.5 ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนของนักศึกษา
- 1.6 นักศึกษาขาดการฝึกอบรมทักษะนอกเวลา

2. ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์ นักศึกษานหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

- 2.1 ความคิดริเริ่ม ดัดแปลงการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.2 การตรงต่อเวลา

2.3 บุคลิกภาพของอาจารย์

2.4 ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักศึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียนของอาจารย์

2.5 การไม่รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

3. ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

3.1 ความเพียงพอของอุปกรณ์เครื่องเสียง

3.2 คุณภาพของอุปกรณ์เครื่องเสียง

3.3 ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อมลีลาศ

3.4 ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวนนักศึกษา

4. ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

4.1 การบริการให้คำปรึกษาของวิทยาเขตในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาลีลาศ

4.2 ความไม่สนใจและการเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศ

4.3 ประสิทธิภาพและความรู้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา

4.4 ความร่วมมือและประสานงานที่ดีระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร

4.5 ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา

4.6 นักศึกษามีงานเกี่ยวกับการเรียนมากจนไม่มีเวลาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลีลาศ

4.7 งบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศ

4.8 สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศ

4.9 การประเมินผลงานที่จัดกิจกรรมขึ้น เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

5. ปัญหาด้านการใช้แหล่งค้นคว้า นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

5.1 หนังสือวารสารและเอกสารการลีลาศ

5.2 ความสะดวกในการใช้ห้องสมุด

5.3 การเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษา

6. ปัญหาการประเมินผล นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้

6.1 เกณฑ์ในการวัดประเมินผลวิชาภาคปฏิบัติ

6.2 เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลวิชาภาคทฤษฎี

6.3 วิธีการวัดและประเมินผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารทั้ง 4 ฝ่าย จำนวน 35คน ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว จำนวน 35 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้บริหาร ผู้สอนศิลปะป้องกันตัว
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร

โรงเรียน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอนศิลปะป้องกันตัว	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. สมุทรสาครวิทยาลัย	5	5	9	7
2. สมุทรสาครบูรณะ	5	5	11	7
3. เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ สมุทรสาคร	5	5	4	3
4. สมุทรสาครวุฒิชัย	5	5	4	3
5. กระทุ่มแบน "วิเศษสมุทรคุณ"	5	5	7	5
6. อ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์	5	5	6	5
7. วัดธรรมจริยาภิรมย์	5	5	6	5
รวม	35	35	47	35

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2542 ที่กำลังเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวอยู่และที่ผ่านการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 13.5 เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน รวม 200 คน ตามตารางการสุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane) โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังเรียนและที่ผ่านการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวปีการศึกษา 2542

โรงเรียน	นักเรียนมัธยมปลาย					
	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. สมุทรสาครวิทยาลัย	224	120	344	30	15	45
2. สมุทรสาครบูรณะ	0	412	412	0	55	55
3. เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์สมุทรสาคร	65	36	101	10	5	15
4. สมุทรสาครวุฒิชัย	65	28	93	10	5	15
5. กระทุ่มแบน “วิเศษสมุทรคุณ”	205	96	301	30	10	40
6. อ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์	65	56	121	10	5	15
7. วัดธรรมมจริยาภิรมย์	70	46	116	10	5	15
รวม	694	794	1,488	100	100	200

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม

(Questionnaires) ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 2 ชุด

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว

ชุดที่ 2 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผ่านการเรียนและที่กำลังเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว

ลักษณะของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Opened End)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบของวิชาศิลปะป้องกันตัว
2. สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัวและผู้เชี่ยวชาญ
3. นำขอบเขตที่ได้จาก ข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างรายการย่อยของแบบสอบถาม
4. นำไปให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำในการสร้างแบบสอบถามและนำมาแก้ไข
5. นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่
 1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 3. รองศาสตราจารย์ปรีชา ดันจรรย์นันท คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 4. อาจารย์วัฒนา องค์ปรีชา อาจารย์ 3 ระดับ 8 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
 5. อาจารย์เกรียงศักดิ์ พริ้งรักษา อาจารย์ 2 ระดับ 7 ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ จังหวัดสมุทรสาคร
6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปหาค่าความเชื่อมั่น

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการต่อไป
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียนศิลปะการป้องกันตัวระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 10 คน นักเรียน จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2527 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามเรื่องสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร เท่ากับ .966 และ .975 ตามลำดับ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร
3. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยติดต่อผ่านผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร
4. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม 2542
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูล

1. แจกแจงความถี่และเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. แจกแจงความถี่และเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละของสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

การศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร มีการวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม
4	แทน	สภาพจริง มีมากที่สุด หรือมีปัญหามากที่สุด
3	แทน	สภาพจริง มีมาก หรือมีปัญหามาก
2	แทน	สภาพจริง มีปานกลาง หรือมีปัญหาน้อย
1	แทน	สภาพจริง มีน้อย หรือมีปัญหาน้อยที่สุด
0	แทน	สภาพจริง ไม่มี หรือไม่มีปัญหา

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 นำข้อมูลมาสรุป แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 แสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพและปัญหาการสอน
วิชาศิลปะป้องกันตัว ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร		
เพศ		
ชาย	25	71.4
หญิง	10	28.6
อายุ		
40 – 45 ปี	10	28.6
46 – 50 ปี	15	42.9
50 ปีขึ้นไป	10	28.6
วุฒิทางการศึกษา		
ปริญญาตรี	30	85.7
สูงกว่าปริญญาตรี	5	14.3
2. ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว		
เพศ		
ชาย	28	80.0
หญิง	7	20.0
อายุ		
25 – 30 ปี	1	2.9
31 – 40 ปี	20	57.1
40 – 50 ปี	10	28.6
50 ปีขึ้นไป	4	11.4
วุฒิทางการศึกษา		
ปริญญาตรี	32	91.4
สูงกว่าปริญญาตรี	3	8.6

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย		
เพศ		
ชาย	100	50.0
หญิง	100	50.0
ปัจจุบันนักเรียนชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่4	50	25.0
มัธยมศึกษาปีที่5	100	50.0
มัธยมศึกษาปีที่6	50	25.0
ท่านเคยเป็นนักกีฬาของโรงเรียนหรือไม่		
เคย	135	67.5
ไม่เคย	65	32.5
ท่านมีโรคประจำตัวหรือไม่		
ไม่มี	171	85.5
มี	28	14.5
ท่านสนใจศิลปะป้องกันตัวหรือไม่		
สนใจ	167	83.5
ไม่สนใจ	33	16.5

จากตาราง 3 แสดงความถี่และร้อยละของผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร ครูผู้สอนศิลปะป้องกันตัว และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีดังนี้

ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร เพศชาย 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 เพศหญิง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 มีอายุ 40 – 45 ปี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 อายุ 46 – 50 ปี 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 อายุ 50 ปีขึ้นไป 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 วุฒิทางการศึกษา ปริญญาตรี 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 สูงกว่าปริญญาตรี 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว เพศชาย 28 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 เพศหญิง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีอายุ 25 – 30 ปี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 อายุ 31 – 40 ปี 20 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 อายุ 41 – 50 ปี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 อายุ 50 ปีขึ้นไป 4 คนคิดเป็นร้อยละ 11.4 วุฒิทางการศึกษา ปริญญาตรี 32 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 สูงกว่าปริญญาตรี 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เพศหญิง 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มัธยมศึกษาปีที่ 5 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มัธยมศึกษาปีที่ 6 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เคยเป็นนักกีฬา 135 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ไม่เคยเป็นนักกีฬา 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ไม่มีโรคประจำตัว 171 คน คิดเป็นร้อยละ 85.5 มีโรคประจำตัว 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 สนใจศิลปะป้องกันตัว 167 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 ไม่สนใจศิลปะป้องกันตัว 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

ตาราง 4 แสดงความถี่และร้อยละ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้บริหาร

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
ด้านหลักสูตร										
1.ท่านมีความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาศิลปะป้องกันตัวเพียงใด.....	10 28.6	19 54.3	4 11.4	2 5.7	0 0.0	2 5.7	4 11.4	6 17.1	12 34.3	11 31.4
2.การนำจุดประสงค์ไปใช้ในการเรียนการสอนได้สำเร็จเพียงใด....	7 20.0	22 62.9	6 17.1	0 0.0	0 0.0	0 0.0	5 14.3	8 22.9	12 34.3	10 28.6
3.จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมและชัดเจนเพียงใด ...	7 20.0	23 65.7	5 14.3	0 0.0	0 0.0	0 0.0	5 14.3	6 17.1	13 37.1	11 31.4

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
4.เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อ สัปดาห์ เหมาะสมกับการจัด การเรียนการสอนเพียงใด	7 20.0	7 20.0	13 37.1	6 17.1	2 5.7	2 5.7	8 22.9	7 20.0	11 31.4	7 20.0
5.เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมี ความเหมาะสมกับสภาพการเรียน การสอนใน ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายเพียงใด.....	10 28.6	14 40.0	5 14.3	3 8.6	3 8.6	3 8.6	4 11.4	5 14.3	11 31.4	12 34.3
6.เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับ การจัดการเรียนการสอนในสภาพ ท้องถิ่นเพียงใด.....	12 34.3	14 40.0	9 25.7	0 0.0	0 0.0	0 0.0	4 11.4	7 20.0	11 31.4	13 37.1
7.ความเพียงพอของเอกสารและ คู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะ ป้องกันตัวเพียงใด	7 20.0	12 34.3	13 37.1	3 8.6	0 0.0	3 8.6	7 20.0	5 14.3	12 34.3	8 22.9
ด้านการจัดกิจกรรมการสอน										
1.ความสนใจและความตั้งใจเรียน ของผู้เรียน.....	12 34.3	18 51.4	5 14.3	0 0.0	0 0.0	3 8.6	3 8.6	5 14.3	11 31.4	13 37.1
2.ความมีระเบียบวินัยในการเรียน การสอน.....	6 17.1	19 54.3	4 11.4	3 8.6	3 8.6	0 0.0	5 14.3	8 22.9	12 34.3	10 28.6
3.ความสนใจในการเรียนการสอน วิชาศิลปะป้องกันตัว.....	14 40.0	14 40.0	4 11.4	3 8.6	0 0.0	7 20.0	0 0.0	7 20.0	10 28.6	11 31.4
4.ความสามารถด้านทักษะของ ครูผู้สอน	11 31.4	15 42.9	9 25.7	0 0.0	0 0.0	3 8.6	4 11.4	4 11.4	10 28.6	14 40.0
5.การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของ ครูในแต่ละคาบเรียน.....	5 14.3	20 57.1	10 28.6	0 0.0	0 0.0	3 8.6	5 14.3	7 20.0	9 25.7	11 31.4
6.ความเชื่อมั่นในความสามารถของ ครูผู้สอน	9 25.7	11 31.4	6 17.1	3 8.6	6 17.1	6 17.1	3 8.6	10 28.6	6 17.1	10 28.6

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
7.ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน	11 31.4	16 45.7	8 22.9	0 0.0	0 0.0	3 8.6	3 8.6	6 17.1	12 34.3	11 31.4
8.วิธีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน	6 17.1	15 42.9	12 34.3	0 0.0	2 5.7	3 8.6	4 11.4	7 20.0	7 20.0	14 40.0
9.วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในวิชาศิลปะป้องกันตัว	9 25.7	17 48.6	6 17.1	3 8.6	0 0.0	3 8.6	3 8.6	9 25.7	6 17.1	14 40.0
10.วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวความคิดในการนำศิลปะป้องกันตัวไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	8 22.9	18 51.4	9 25.7	0 0.0	0 0.0	4 11.4	0 0.0	10 28.6	7 20.0	14 40.0
11.วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายเพียงใด	14 40.0	13 37.1	5 14.3	3 8.6	0 0.0	5 14.3	3 8.6	9 25.7	7 20.0	11 31.4
12.การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะ	9 25.7	21 60.0	5 14.3	0 0.0	0 0.0	0 0.0	3 8.6	11 31.4	9 25.7	12 34.3
13.ความต่อเนื่องของทักษะในแต่ละคาบเรียน	11 31.4	15 42.9	8 22.9	0 0.0	1 2.9	3 8.6	0 0.0	12 34.3	9 25.7	11 31.4
14.การมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	9 25.7	11 31.4	9 25.7	4 11.4	2 5.7	4 11.4	4 11.4	8 22.9	8 22.9	11 31.4
<u>ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก</u>										
1.ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก	5 14.3	10 28.6	8 22.9	6 17.1	6 17.1	7 20.0	3 8.6	5 14.3	11 31.4	9 25.7
2.ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อม	5 14.3	12 34.3	8 22.9	6 17.1	4 11.4	7 20.0	3 8.6	9 25.7	9 25.7	7 20.0
3.ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนเพียงใด	8 22.9	15 42.9	9 25.7	3 8.6	0 0.0	3 8.6	5 14.3	9 25.7	7 20.0	11 31.4

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
4.ความเหมาะสมของสถานที่ทำ การสอนหรือ ฝึกซ้อม เช่น ความปลอดภัย	7 20.0	9 25.7	8 22.9	3 8.6	8 22.9	3 8.6	3 8.6	9 25.7	7 20.0	13 37.1
5.ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวน นักเรียน	7 20.0	13 37.1	6 17.1	3 8.6	6 17.1	4 11.4	3 8.6	4 11.4	11 31.4	13 37.1
6.ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียน ในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว.....	8 22.9	16 45.7	3 8.6	3 8.6	5 14.3	3 8.6	7 20.0	6 17.1	8 22.9	11 31.4
7.สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	7 20.0	11 31.4	15 42.9	0 0.0	2 5.7	3 8.6	4 11.4	7 20.0	7 20.0	14 40.0
8.สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์มีความ เหมาะสมเพียงพอ	5 14.3	11 31.4	11 31.4	4 11.4	4 11.4	5 14.3	5 14.3	5 14.3	9 25.7	11 31.4
ด้านการวัดและการประเมินผล										
1.การสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี...	8 22.9	9 25.7	9 25.7	5 14.3	4 11.4	3 8.6	4 11.4	6 17.1	9 25.7	13 37.1
2.การสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ...	9 25.7	16 45.7	6 17.1	4 11.4	0 0.0	0 0.0	4 11.4	6 17.1	13 37.1	12 34.3
3.การพัฒนาของนักเรียนใน การเรียนแต่ละคาบ.....	6 17.1	15 42.9	8 22.9	3 8.6	3 8.6	3 8.6	5 14.3	8 22.9	9 25.7	10 28.6
4.ความสามารถในการวิจารณ์.....	9 25.7	14 40.0	7 20.0	5 14.3	0 0.0	0 0.0	6 17.1	10 28.6	8 22.9	11 31.4
5.การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล ...	6 17.1	17 48.6	10 28.6	0 0.0	2 5.7	4 11.4	1 2.9	9 25.7	8 22.9	13 37.1
6.การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม	6 17.1	18 51.4	5 14.3	5 14.3	1 2.9	1 2.9	6 17.1	7 20.0	10 28.6	11 31.4
7.เวลาที่ใช้ในการทดสอบ.....	6 17.1	19 54.3	9 25.7	1 2.9	0 0.0	0 0.0	6 17.1	9 25.7	10 28.6	10 28.6

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
8.การควบคุมชั้นในขณะทดสอบ	6	15	9	5	0	0	6	9	10	10
ทักษะ.....	17.1	42.9	25.7	14.3	0.0	0.0	17.1	25.7	28.6	28.6
9.การวัดและการประเมินผลทาง	6	19	3	6	1	0	2	8	16	9
ด้านเจตคติ.....	17.1	54.3	8.6	17.1	2.9	0.0	5.7	22.9	45.7	25.7
10.การวัดและประเมินผลด้าน	8	15	7	5	0	0	6	9	13	7
สมรรถภาพทางกายของนักเรียน	22.9	42.9	20.0	14.3	0.0	0.0	17.1	25.7	37.1	20.0

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้บริหารผู้ช่วยผู้บริหาร

ด้านหลักสูตร

ความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก
ร้อยละ 54.3 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3
รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4

การนำจุดประสงค์ไปใช้ในการเรียนการสอนได้สำเร็จ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ
62.9 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 20.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3 รองลงมา
ไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6

จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมและชัดเจน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก
ร้อยละ 65.7 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 20.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1
รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4

เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อสัปดาห์เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน มีสภาพจริง
อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.1 รองลงมามากที่สุดและมาก ร้อยละ 20.0 และปัญหาอยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4 รองลงมา ร้อยละ 22.9

เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 28.6 และ ปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4

เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในสภาพท้องถิ่น มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 34.3 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4

ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.1 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 34.3 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 22.9

ด้านการจัดกิจกรรมการสอน

ความสนใจและความตั้งใจเรียนของผู้เรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.4 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 34.3 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4

ความมีระเบียบวินัยในการเรียนการสอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.3 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 17.1 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6

ความสนใจในการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวมีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด และมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 11.4 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6

ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 31.4 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6

การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 57.1 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

ความเชื่อมั่นในความสามารถของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.4 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยและไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6 รองลงมาและน้อยที่สุด ร้อยละ 17.1

ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.7 รองลงมา มากที่สุด ร้อยละ 31.4 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4

วิธีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.6 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 34.3 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมาน้อย และน้อยที่สุด ร้อยละ 20.0

วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.69 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

วิธีการปลูกฝังและสร้างแนว ความคิดในการนำศิลปะป้องกันตัวไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.6 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหา อยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายเพียงใด มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมา มาก ร้อยละ 37.1 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3 รองลงมาน้อย ร้อยละ 31.4

ความต่อเนื่องของทักษะในแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 31.4 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 34.3 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4

การมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.4 รองลงมามากที่สุดและปานกลาง ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อยและน้อยที่สุด ร้อยละ 22.9

ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 28.6 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 31.4 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 25.7

ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนรู้และการฝึกซ้อม มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.3 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนเพียงพอ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

ความเหมาะสมของสถานที่ทำการสอนหรือฝึกซ้อม เช่น ความปลอดภัย มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 25.7 รองลงมาปานกลางและน้อยที่สุด ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวนนักเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.1 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 20.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4

ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.7 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 22.9

สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 42.9 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 31.4 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมาน้อยและน้อยที่สุด ร้อยละ 20.0

สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์มีความเหมาะสมเพียงพอ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากและปานกลาง ร้อยละ 31.4 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 14.3 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

ด้านการวัดและการประเมินผล

การสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากและปานกลาง ร้อยละ 25.7 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

การสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.7 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 37.1 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3

การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคาบ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

ความสามารถในการวิจารณ์ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อย ร้อยละ 28.6

การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.6 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.4 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 17.1 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.3 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยและไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยและไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

การวัดและการประเมินผลทางด้านเจตคติ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.3 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 17.1 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 45.7 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 25.7

การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

ตาราง 5 แสดงความถี่และร้อยละ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของครูผู้สอนศิลปะป้องกันตัว

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
ด้านหลักสูตร										
1. ท่านมีความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาศิลปะป้องกันตัวเพียงใด.....	9 25.7	23 65.7	3 8.6	0 0.0	0 0.0	0 0.0	4 11.4	5 14.3	14 40.0	12 34.3
2. การนำจุดประสงค์ไปใช้ในการเรียนการสอนได้สำเร็จเพียงใด.....	3 8.6	25 71.4	6 17.1	1 2.9	0 0.0	1 2.9	1 2.9	8 22.9	11 31.4	14 40.0
3. จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมและชัดเจนเพียงใด....	8 22.9	24 68.6	3 8.6	0 0.0	0 0.0	0 0.0	2 5.7	6 17.1	11 31.4	16 45.7
4. เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อสัปดาห์ เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนเพียงใด.....	3 8.6	10 28.6	7 20.0	13 37.1	2 5.7	3 8.6	7 20.0	7 20.0	10 28.6	8 22.9
5. เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพียงใด.....	15 42.9	10 28.6	7 20.0	1 2.9	2 5.7	0 0.0	2 5.7	6 17.1	12 34.3	15 42.9
6. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับการจัด การเรียนการสอนในสภาพท้องถิ่นเพียงใด.....	11 31.4	16 45.7	6 17.1	2 5.7	0 0.0	0 0.0	2 5.7	9 25.7	11 31.4	13 37.1
7. ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวเพียงใด.....	7 20.0	12 34.3	10 28.6	5 14.3	1 2.9	1 2.9	3 8.6	5 14.3	14 40.0	12 34.3

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
ด้านการจัดกิจกรรมการสอน										
1.ความสนใจและความตั้งใจเรียน ของผู้เรียน.....	10 28.6	19 54.3	5 14.3	0 0.0	1 2.9	0 0.0	0 0.0	6 17.1	14 40.0	15 42.9
2.ความมีระเบียบวินัยในการเรียน การสอน.....	7 20.0	20 57.1	7 20.0	0 0.0	1 2.9	1 2.9	3 8.6	6 17.1	13 37.1	12 34.3
3.ความสนใจในการเรียนการสอน วิชาศิลปะป้องกันตัว.....	13 37.1	18 51.4	3 8.6	0 0.0	1 2.9	0 0.0	2 5.7	5 14.3	14 40.0	14 40.0
4.ความสามารถด้านทักษะของ ครูผู้สอน.....	15 42.9	14 40.0	5 14.3	0 0.0	1 2.9	0 0.0	4 11.4	3 8.6	10 28.6	18 51.4
5.การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของ ครูในแต่ละคาบเรียน.....	14 40.0	14 40.0	6 17.1	0 0.0	1 2.9	0 0.0	3 8.6	5 14.3	9 25.7	18 51.4
6.ความเชื่อมั่นในความสามารถของ ครูผู้สอน.....	17 48.6	10 28.6	4 11.4	2 5.7	2 5.7	1 2.9	0 0.0	5 14.3	11 31.4	18 51.4
7.ความแม่นยำในทักษะของ ครูผู้สอน.....	10 28.6	19 54.3	3 8.6	1 2.9	2 5.7	2 5.7	0 0.0	3 8.6	14 40.0	16 45.7
8.วิธีการสร้างบรรยากาศใน การเรียนการสอน.....	8 22.9	15 42.9	8 22.9	1 2.9	3 8.6	1 2.9	3 8.6	6 17.1	12 34.3	13 37.1
9.วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิด ความรักในวิชาศิลปะป้องกันตัว.....	11 31.4	16 45.7	6 17.1	0 0.0	2 5.7	0 0.0	2 5.7	5 14.3	11 31.4	17 48.6
10.วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวความ คิดในการนำศิลปะป้องกันตัวไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....	14 40.0	13 37.1	2 5.7	2 5.7	4 11.4	0 0.0	0 0.0	5 14.3	12 34.3	18 51.4
11.วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าใน การส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย เพียงใด.....	13 37.1	13 37.1	5 14.3	3 8.6	1 2.9	0 0.0	4 11.4	7 20.0	8 22.9	16 45.7

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
12.การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะ.....	11	13	8	1	2	1	4	6	15	9
	31.4	37.1	22.9	2.9	5.7	2.9	11.4	17.1	42.9	25.7
13.ความต่อเนื่องของทักษะ	5	13	11	3	3	2	3	6	10	14
ในแต่ละคาบเรียน	14.3	37.1	31.4	8.6	8.6	5.7	8.6	17.1	28.6	40.0
14.การมอบหมายงานให้นักเรียน	4	13	10	5	3	1	3	6	14	11
ไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน.....	11.4	37.1	28.6	14.3	8.6	2.9	8.6	17.1	40.0	31.4
ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และ										
สิ่งอำนวยความสะดวก										
1.ความเพียงพอของอุปกรณ์และ	5	11	13	6	0	3	6	9	10	7
เครื่องอำนวยความสะดวก.....	14.3	31.4	37.1	17.1	0.0	8.6	17.1	25.7	28.6	20.0
2.ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	4	13	13	5	0	1	7	9	9	9
การเรียนและการฝึกซ้อม.....	11.4	37.1	37.1	14.3	0.0	2.9	20.0	25.7	25.7	25.7
3.ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ใน	10	11	9	4	1	0	6	7	9	13
การเรียนการสอนเพียงใด.....	28.6	31.4	25.7	11.4	2.9	0.0	17.1	20.0	25.7	37.1
4.ความเหมาะสมของสถานที่ทำ	6	9	10	3	7	0	5	10	9	11
การสอนหรือ ฝึกซ้อม เช่น	17.1	25.7	28.6	8.6	20.0	0.0	14.3	28.6	25.7	31.4
ความปลอดภัย										
5.ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวน	10	11	7	6	1	0	5	5	11	14
นักเรียน	28.6	31.4	20.0	17.1	2.9	0.0	14.3	14.3	31.4	40.0
6.ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียน	9	14	8	4	0	1	4	6	8	16
ในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว.....	25.7	40.0	22.9	11.4	0.0	2.9	11.4	17.1	22.9	45.7
7.สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน.....	4	14	8	9	0	1	5	6	12	11
	11.4	40.0	22.9	25.7	0.0	2.9	14.3	17.1	34.3	31.4
8.สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์มีความ	0	16	9	9	1	1	5	12	9	8
เหมาะสมเพียงใด	0.0	45.7	25.7	25.7	2.9	2.9	14.3	34.3	25.7	22.9

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
ด้านการวัดและการประเมินผล										
1.การทดสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทฤษฎี.....	13 37.1	12 34.3	9 25.7	1 2.9	0 0.0	0 0.0	2 5.7	6 17.1	10 28.6	17 48.6
2.การทดสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทักษะ.....	10 28.6	15 42.9	5 14.3	4 11.4	1 2.9	0 0.0	2 5.7	9 25.7	7 20.0	17 48.6
3.การพัฒนาของนักเรียนใน การเรียนรู้แต่ละคาบ.....	11 31.4	15 42.9	8 22.9	1 2.9	0 0.0	0 0.0	1 2.9	7 20.0	9 25.7	18 51.4
4.ความสามารถในการวิจารณ์.....	5 14.3	18 51.4	9 25.7	1 2.9	2 5.7	0 0.0	3 8.6	7 20.0	13 37.1	12 34.3
5.การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล ...	3 8.6	18 51.4	9 25.7	4 11.4	1 2.9	0 0.0	2 5.7	5 14.3	13 37.1	15 42.9
6.การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม	9 25.7	18 51.4	7 20.0	1 2.9	0 0.0	2 5.7	4 11.4	5 14.3	11 31.4	13 37.1
7.เวลาที่ใช้ในการทดสอบ.....	6 17.1	15 42.9	13 37.1	1 2.9	0 0.0	0 0.0	6 17.1	5 14.3	10 28.6	14 40.0
8.การควบคุมชั้นในขณะทดสอบ ทักษะ.....	7 20.0	17 48.6	7 20.0	3 8.6	1 2.9	1 2.9	3 8.6	8 22.9	12 34.3	11 31.4
9.การวัดและการประเมินผลทาง ด้านเจตคติ.....	10 28.6	15 42.9	7 20.0	2 5.7	1 2.9	0 0.0	4 11.4	4 11.4	12 34.3	15 42.9
10.การวัดและประเมินผลด้าน สมรรถภาพทางกายของนักเรียน	9 25.7	17 48.6	7 20.0	1 2.9	1 2.9	0 0.0	3 8.6	4 11.4	11 31.4	17 48.6

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว

ด้านหลักสูตร

ความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.7 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3

การนำจุดประสงค์ไปใช้ในการเรียนการสอนได้สำเร็จ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 71.4 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 17.1 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมา น้อยที่สุด ร้อยละ 31.4

จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมและชัดเจน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 68.6 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 45.7 รองลงมาน้อย ร้อยละ 31.4

เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อสัปดาห์เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.6 รองลงมามาก ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.6 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 22.9

เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 42.9 รองลงมามาก ร้อยละ 28.6 และ ปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 42.9 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3

เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในสภาพท้องถิ่น มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.7 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 31.4 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4

ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.3 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 40.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3

ด้านการจัดกิจกรรมการสอน

ความสนใจและความตั้งใจเรียนของผู้เรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.3 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 42.9 รองลงมาน้อย ที่สุด ร้อยละ 40.0

ความมีระเบียบวินัยในการเรียนการสอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 57.1
 รองลงมามากที่สุดและปานกลาง ร้อยละ 20.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1
 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3

ความสนใจในการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวมีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.4
 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 37.1 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดและไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0
 รองลงมาน้อย ร้อยละ 14.3

ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 42.9
 รองลงมา ร้อยละ 40.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 51.4 รองลงมาน้อยที่สุด
 ร้อยละ 28.6

การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด
 และมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 17.1 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 51.4
 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

ความเชื่อมั่นในความสามารถของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 48.6
 รองลงมา ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยและไม่มีปัญหา ร้อยละ 51.4
 รองลงมาและน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4

ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.3 รองลงมา
 มากที่สุด ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 45.7 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 40.0

วิธีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9
 รองลงมามากที่สุดและปานกลาง ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1
 รองลงมาน้อยและน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3

วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ใน
 ระดับมาก ร้อยละ 45.7 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 31.4 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา
 ร้อยละ 48.6 รองลงมาน้อย ร้อยละ 31.4

วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวความคิดในการนำศิลปะป้องกันตัว ไปประยุกต์ใช้ในชีวิต
 ประจำวัน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมา ร้อยละ 37.1 และปัญหา
 อยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 51.4 รองลงมาน้อย ร้อยละ 34.3

วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายเพียงใด มีสภาพจริง อยู่ใน ระดับมากที่สุดและมาก ร้อยละ 37.1 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 14.3 และปัญหาอยู่ในระดับ ไม่มีปัญหา ร้อยละ 45.7 รองลงมาน้อย ร้อยละ 22.9

การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.1 รองลงมา ปานกลางร้อยละ 31.4 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 42.9 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 25.7

ความต่อเนื่องของทักษะในแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.1 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมาน้อย ที่สุด ร้อยละ 28.6

การมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.1 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมาไม่มีปัญหา และร้อยละ 31.4

ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก มีสภาพจริง อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 37.1 รองลงมามาก ร้อยละ 31.4 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อม มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก และปานกลาง ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อย ร้อยละ 14.3 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย น้อยที่สุด และไม่มีปัญหา ร้อยละ 25.7

ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนเพียงใด มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.4 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.4 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

ความเหมาะสมของสถานที่ทำการสอนหรือฝึกซ้อม เช่น ความปลอดภัย มีสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.6 รองลงมามาก ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4 รองลงมาน้อย ร้อยละ 25.7

ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวนนักเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.4 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 20.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมาน้อย ที่สุด ร้อยละ 31.4

ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 45.7 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 22.9

สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4

สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์มีความเหมาะสมเพียงใด มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.7 รองลงมาปานกลางและน้อย ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 34.3 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

ด้านการวัดและการประเมินผล

การสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 37.1 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 34.3 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 48.6 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6

การสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 48.6 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 20.0

การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคาบ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 22.9 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 51.4 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7

ความสามารถในการวิจารณ์ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.4 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3

การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.4 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 42.9 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1

การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.4 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 37.1 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยและไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6

การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.6 รองลงมามากที่สุดและปานกลาง ร้อยละ 20.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4

การวัดและการประเมินผลทางด้านเจตคติ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 48.6 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3

การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.6 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.7 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 48.6 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 31.6

ตาราง 6 แสดงความถี่และร้อยละ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของนักเรียนรวมเพศ

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
ด้านหลักสูตร										
1.นักเรียนมีความเข้าใจจุดประสงค์ ของวิชาศิลปะป้องกันตัวเพียงใด.....	42 21.0	116 58.0	35 17.5	6 3.0	1 0.5	5 2.5	24 12.0	33 16.5	67 33.5	71 35.5
2.จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัว มีความเหมาะสมและชัดเจนเพียงใด.....	57 28.5	112 56.0	27 13.5	4 2.0	0 0.0	7 3.5	14 7.0	40 20.0	73 36.5	66 33.0
3.เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อ สัปดาห์ เหมาะสมกับการจัด การเรียนการสอนเพียงใด.....	33 16.5	44 22.0	58 29.0	53 26.5	12 6.0	9 4.5	42 21.0	41 20.5	45 22.5	63 31.5
4.เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมี ความเหมาะสมกับสภาพการเรียน การสอนเพียงใด.....	50 25.0	86 43.0	39 19.5	18 9.0	7 3.5	3 1.5	19 9.5	25 12.5	79 39.5	74 37.0
5.ความเพียงพอของเอกสารและ คู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะ ป้องกันตัว.....	22 11.0	36 18.0	71 35.5	60 30.0	11 5.5	5 2.5	30 15.0	63 31.5	43 21.5	59 29.5
ด้านการจัดกิจกรรมการสอน										
1.ความสนใจและความตั้งใจเรียน ของผู้เรียนมีเพียงใด.....	80 40.0	86 43.0	28 14.0	6 3.0	0 0.0	3 1.5	15 7.5	30 15.0	70 35.0	82 41.0
2.ครูผู้สอนได้วางระเบียบในการ เรียนการสอนเพียงใด.....	48 24.0	113 56.5	31 15.5	5 2.5	3 1.5	10 5.0	14 7.0	37 18.5	72 36.0	67 33.5
3.ความสามารถด้านทักษะของ ครูผู้สอน.....	91 45.5	79 39.5	25 12.5	4 2.0	1 0.5	13 6.5	13 6.5	34 17.0	51 25.5	89 44.5
4.การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของ ครูในแต่ละคาบเรียน.....	72 36.0	99 49.5	19 9.5	7 3.5	3 1.5	9 4.5	23 11.5	23 11.5	69 34.5	76 38.0
5.ความเชื่อมั่นในความสามารถของ ครูผู้สอน.....	85 42.5	95 47.5	11 5.5	7 3.5	2 1.0	2 1.0	11 5.5	11 5.5	74 37.0	102 51.0

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
6.ความแม่นยำในการสถิติทักษะ ของครูผู้สอน	87 43.5	80 40.0	25 12.5	3 1.5	5 2.5	4 2.0	10 5.0	20 10.0	67 33.5	99 49.5
7.วิธีการสร้างบรรยากาศในการ เรียนการสอนของครูผู้สอนมีเพียงใด..	52 26.0	92 46.0	52 26.0	3 1.5	1 0.5	8 4.0	17 8.5	48 24.0	62 31.0	65 32.5
8. วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวคิดใน การหลีกเลี่ยงสภาพเสี่ยง.....	71 35.5	94 47.0	30 15.0	5 2.5	0 0.0	2 1.0	8 4.0	31 15.5	87 43.5	72 36.0
9.วิธีการปลูกฝังและสร้างแนว ความคิดในการนำศิลปะป้องกันตัว ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	67 33.5	104 52.0	16 8.0	11 5.5	2 1.0	1 0.5	6 3.0	20 10.0	88 44.0	85 42.5
10.วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าใน การส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย.....	72 36.0	95 47.5	27 13.5	3 1.5	3 1.5	2 1.0	13 6.5	13 6.5	91 45.5	81 40.5
11.ความต่อเนื่องของทักษะที่ แตกต่างกันของแต่ละคาบเรียน.....	37 18.5	101 50.5	52 26.0	8 4.0	2 1.0	9 4.5	7 3.5	31 15.5	77 38.5	76 38.0
12.ความเหมาะสมของเวลาที่ นักเรียนฝึกหัดทักษะ.....	30 15.0	69 34.5	66 33.0	28 14.0	7 3.5	13 6.5	23 11.5	46 23.0	62 31.0	56 28.0
13.การจัดกิจกรรมที่ปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่ออันตรายในการฝึกหัด ด้านทักษะ	53 26.5	75 37.5	55 27.5	11 5.5	6 3.0	8 4.0	15 7.5	22 11.0	79 39.5	76 38.0
14.การมอบหมายงานให้นักเรียนไป ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน.....	33 16.5	69 34.5	57 28.5	20 10.0	21 10.5	11 5.5	27 13.5	28 14.0	51 25.5	83 41.5
ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวก										
1.ความเพียงพอของอุปกรณ์และ เครื่องอำนวยความสะดวก	19 9.5	60 30.0	77 38.5	32 16.0	12 6.0	24 12.0	23 11.5	56 28.0	48 24.0	49 24.5
2.ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ การเรียนและ การฝึกซ้อม.....	18 9.0	73 36.5	71 35.5	26 13.0	12 6.0	5 2.5	29 14.5	42 21.0	70 35.0	54 27.0

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
3.ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนเพียงใด.....	29 14.5	59 29.5	57 28.5	38 19.0	17 8.5	14 7.0	34 17.0	34 17.0	61 30.5	57 28.5
4.ความเหมาะสมของสถานที่ทำการสอนหรือ ฝึกซ้อม เช่น ความปลอดภัย.....	42 21.0	68 34.0	49 24.5	27 13.5	14 7.0	22 11.0	23 11.5	38 19.0	58 29.0	62 31.0
5.ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวนนักเรียน.....	40 20.0	78 39.0	56 28.0	24 12.0	2 1.0	19 9.5	18 9.0	57 28.5	53 26.5	53 26.5
6.ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว.....	26 13.0	49 24.5	56 28.0	42 21.0	27 13.5	20 10.0	26 13.0	43 21.5	66 33.0	45 22.5
7.สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน.....	29 14.5	62 31.0	72 36.0	27 13.5	10 5.0	4 2.0	32 16.0	45 22.5	67 33.5	52 26.0
ด้านการวัดและการประเมินผล										
1.การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี.....	45 22.5	88 44.0	52 26.0	15 7.5	0 0.0	5 2.5	21 10.5	30 15.0	83 41.5	61 30.5
2.การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ.....	43 21.5	110 55.0	40 20.0	7 3.5	0 0.0	5 2.5	20 10.0	42 21.0	69 34.5	64 32.0
3.ความถนัดในการวิจารณ์.....	36 18.0	96 48.0	60 30.0	8 4.0	0 0.0	5 2.5	18 9.0	40 20.0	66 33.0	71 35.5
4.การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล.....	55 27.5	80 40.0	50 25.0	14 7.0	1 0.5	11 5.5	11 5.5	36 18.0	64 32.0	78 39.0
5.การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม.....	58 29.0	88 44.0	27 13.5	17 8.5	10 5.0	5 2.5	17 8.5	37 18.5	68 34.0	73 36.5
6.เวลาที่ใช้ในการทดสอบ.....	18 9.0	93 46.5	44 22.0	35 17.5	10 5.0	12 6.0	25 12.5	59 29.5	68 34.0	36 18.0
7.การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ.....	41 20.5	79 39.5	63 31.5	17 8.5	0 0.0	17 8.5	15 7.5	33 16.5	70 35.0	65 32.5

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
8.การวัดและการประเมินผลทาง	50	88	37	16	9	10	16	44	52	78
ด้านเจตคติ.....	25.0	44.0	18.5	8.0	4.5	5.0	8.0	22.0	26.0	39.0
9.การวัดและประเมินผล	59	87	38	10	6	5	19	42	65	69
ด้านสมรรถภาพทางกาย.....	29.5	43.5	19.0	5.0	3.0	2.5	9.5	21.0	32.5	34.5
10.การวัดและประเมินผลทาง	67	91	30	10	2	17	14	27	73	69
ด้านคุณลักษณะของนักเรียน.....	33.5	45.5	15.0	5.0	1.0	8.5	7.0	13.5	36.5	34.5

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของนักเรียนรวมเพศ

ด้านหลักสูตร

ความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 21.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 35.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 33.5

จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมและชัดเจน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 56.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 28.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 36.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 33.0

เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อสัปดาห์ เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.0 รองลงมาน้อย ร้อยละ 26.5 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.5 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 22.5

เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 43.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.0 และ ปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 39.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.0

ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.3 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.6 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 40.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3

ด้านการจัดกิจกรรมการสอน

ความสนใจและความตั้งใจเรียนของผู้เรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 43.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 40.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 41.0 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 35.0

ครูผู้สอนได้วางระเบียบในการเรียนการสอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 56.5 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 24.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 36.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 33.5

ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 45.5 รองลงมา ร้อยละ 39.5 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 44.5 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.5

การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 49.5 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 36.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 38.0 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 34.5

ความเชื่อมั่นในความสามารถของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 47.5 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 42.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยและไม่มีปัญหา ร้อยละ 51.0 รองลงมา และน้อยที่สุด ร้อยละ 37.0

ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 43.5 รองลงมา ร้อยละ 40.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 49.5 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 33.5

วิธีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนของครูผู้สอน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 46.0 รองลงมามากที่สุดและปานกลาง ร้อยละ 26.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 32.5 รองลงมาน้อยและน้อยที่สุด ร้อยละ 31.0

วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดในการหลีกเลี่ยงสภาพเสี่ยง มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 47.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 35.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 43.5 รองลงมา ไม่มีปัญหา ร้อยละ 36.0

วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวความคิดในการนำศิลปะป้องกันตัว ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 52.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 33.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 44.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 42.5

วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายเพียงใด มีสภาพจริง อยู่ในระดับและมาก ร้อยละ 47.5 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 36.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 45.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.5

ความต่อเนื่องของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 50.5 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 26.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดและไม่มีปัญหา ร้อยละ 38.5 รองลงมาน้อย ร้อยละ 15.5

ความเหมาะสมของเวลาที่นักเรียนฝึกหัดทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.5 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 33.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 31.0 รองลงมาไม่มีปัญหา และร้อยละ 28.0

การจัดกิจกรรมที่ปลอดภัยไม่เสี่ยงต่ออันตรายในการฝึกหัดด้านทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.5 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 27.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 39.5 รองลงมาไม่มีปัญหา และร้อยละ 38.0

การมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.5 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.5 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 41.5 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 25.5

ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก มีสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.5 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 30.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 24.5

ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อม มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 36.5 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 35.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 35.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 27.0

ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนเพียงใด มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 29.5 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 30.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.5

ความเหมาะสมของสถานที่ทำการสอนหรือฝึกซ้อม เช่น ความปลอดภัย มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.0 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 24.5 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.0 รองลงมาน้อย ร้อยละ 29.0

ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวนนักเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.0 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 28.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.5 รองลงมาน้อยที่สุดและไม่มีปัญหา ร้อยละ 26.5

ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.0 รองลงมามาก ร้อยละ 24.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 33.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 22.5

สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.0 รองลงมา ร้อยละ 31.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 33.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 26.0

ด้านการวัดและการประเมินผล

การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 44.0 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 26.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 41.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 30.5

การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 55.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 21.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 32.0

ความสามารถในการวิจารณ์ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.0 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 30.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 35.5 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 33.0

การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 27.5 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 39.0 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 32.0

การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 44.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 29.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 36.5 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 34.0

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 46.5 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 22.0 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ร้อยละ 34.0 รองลงมาน้อย ร้อยละ 29.5

การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.5 รองลงมาปานกลาง ร้อยละ 31.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 35.0 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 32.5

การวัดและการประเมินผลทางด้านเจตคติ มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 40.0 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 25.0 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 39.0 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 26.0

การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 43.5 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 29.5 และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.5 รองลงมาน้อยที่สุด ร้อยละ 32.5

การวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะของนักเรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.5 รองลงมามากที่สุด ร้อยละ 33.5 และปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 36.5 รองลงมาไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.5

ตาราง 7 แสดงค่าความถี่ร้อยละ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		นักเรียน	
	สภาพ	ปัญหา	สภาพ	ปัญหา	สภาพ	ปัญหา
	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ
ด้านหลักสูตร						
1. มีความเข้าใจจุดประสงค์ของวิชา ศิลปะป้องกันตัวเพียงใด	54.3 3	34.3 1	65.7 3	40.0 1	58.0 3	35.5 0
2. จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัว มีความเหมาะสมและชัดเจนเพียงใด..	65.7 3	37.1 1	68.3 3	45.7 0	56.0 3	36.5 1
3. เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อ สัปดาห์ เหมาะสมกับการจัด การเรียนการสอนเพียงใด	37.1 2	31.4 1	37.1 1	28.6 1	29.0 2	31.5 0
4. เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมี ความเหมาะสมกับสภาพการเรียน การสอนเพียงใด	40.0 3	34.3 0	45.7 3	37.1 0	43.0 3	39.5 1
5. ความเพียงพอของเอกสารและ คู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะ ป้องกันตัว	37.1 2	34.3 1	34.3 3	40.0 1	35.5 2	31.5 2
ด้านการจัดกิจกรรมการสอน						
1. ความสนใจและความตั้งใจเรียน ของผู้เรียนมีเพียงใด	51.4 3	37.1 0	54.3 3	42.9 0	43.0 3	41.0 0
2. ครูผู้สอนได้วางระเบียบในการ เรียนการสอนเพียงใด	54.3 3	34.3 1	57.1 3	37.1 1	56.5 3	36.5 1
3. ความสามารถด้านทักษะของ ครูผู้สอน	42.9 4	40.0 0	42.9 4	51.4 0	45.5 4	44.5 0
4. การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของ ครูในแต่ละคาบเรียน	57.1 3	31.4 0	40.0 4	51.4 0	49.5 3	38.0 0
5. ความเชื่อมั่นในความสามารถของ ครูผู้สอน	31.4 3	28.6 0	48.6 4	51.4 0	47.5 3	51.0 0

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		นักเรียน	
	สภาพ	ปัญหา	สภาพ	ปัญหา	สภาพ	ปัญหา
	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ
6.ความแม่นยำในการสถิติทักษะ ของครูผู้สอน.....	45.7 3	34.3 1	54.3 3	45.9 0	43.5 4	49.5 0
7.วิธีการสร้างบรรยากาศในการ เรียนการสอนของครูผู้สอนมีเพียงใด..	42.9 3	40.0 0	42.9 3	37.1 0	46.0 3	32.5 0
8. วิธีการปลูกฝังและสร้างแนว ความคิดในการนำศิลปะป้องกันตัว ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....	48.6 3	40.0 0	40.0 4	51.4 0	52.0 3	44.0 1
9.วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าใน การส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย.....	40.0 4	31.4 0	37.1 4	45.7 0	47.5 3	45.5 1
10.ความต่อเนื่องของทักษะที่ แตกต่างกันของแต่ละคาบเรียน.....	42.9 3	34.3 2	37.1 3	40.0 0	50.5 3	38.5 0, 1
11.การมอบหมายงานให้นักเรียนไป ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน.....	31.4 3	31.4 0	37.1 3	40.0 1	34.5 3	41.5 0
<u>ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวก</u>						
1.ความเพียงพอของอุปกรณ์และ เครื่องอำนวยความสะดวก.....	28.6 3	31.4 1	37.1 2	28.6 1	38.5 2	28.0 2
2.ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ การเรียนและ การฝึกซ้อม.....	34.3 3	28.7 1, 2	37.1 2, 3	25.7 0, 1, 2	36.5 3	35.0 1
3.ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ใน การเรียนการสอนเพียงใด	42.9 3	31.4 0	31.4 3	37.1 0	29.5 3	30.5 1
4.ความเหมาะสมของสถานที่ทำ การสอนหรือ ฝึกซ้อม เช่น ความปลอดภัย	25.7 3	37.1 0	28.6 2	31.4 0	34.0 3	31.0 0
5.ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวน นักเรียน	37.1 3	37.1 0	31.4 3	40.0 0	39.0 3	28.5 2

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		นักเรียน	
	สภาพ	ปัญหา	สภาพ	ปัญหา	สภาพ	ปัญหา
	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ	% ระดับ
6.ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียน ในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว.....	45.7 3	31.4 0	40.0 3	45.7 0	28.0 2	33.0 1
7.สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน.....	42.9 2	40.0 0	40.0 3	34.3 1	36.0 2	33.5 1
ด้านการวัดและการประเมินผล						
1.การทดสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทฤษฎี.....	25.7 2, 3	37.1 0	37.1 4	28.6 0, 1	44.0 3	41.5 1
2.การทดสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทักษะ.....	45.7 3	37.1 1	42.9 3	48.6 0	55.0 3	34.5 1
3.ความสามารถในการวิจารณ์.....	40.0 3	31.4 0	51.4 3	37.1 1	48.0 3	35.5 0
4.การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล ...	48.6 3	37.1 0	51.4 3	37.1 1	40.0 3	39.0 0
5.การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม	51.4 3	31.4 0	51.4 3	37.1 1	44.0 3	36.5 0
6.เวลาที่ใช้ในการทดสอบ.....	54.3 3	28.6 0, 1	42.9 3	40.0 0	46.5 3	34.0 1
7.การควบคุมชั้นในขณะทดสอบ ทักษะ.....	42.9 3	28.6 0, 1	48.6 3	34.3 1	39.5 3	35.0 1
8.การวัดและการประเมินผลทาง ด้านเจตคติ.....	54.3 3	45.7 1	42.9 3	42.9 0	44.0 3	39.0 0
9.การวัดและประเมินผล ด้านสมรรถภาพทางกาย	42.9 3	37.1 1	48.6 3	48.6 0	43.5 3	34.5 0
10.การวัดและประเมินผลทาง ด้านคุณลักษณะของนักเรียน.....	42.9 3	28.6 0	42.9 3	51.4 0	45.5 3	36.5 1

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน

ด้านหลักสูตร

ความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.0, 65.7 และ 58.0 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3, 40.0 และของนักเรียนไม่มีปัญหา ร้อยละ 35.5

จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมและชัดเจน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 65.7, 68.6 และ 56.0 และปัญหาของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1, 36.5 และของครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 45.7

เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อสัปดาห์ เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.1, 29.0 และของครูผู้สอน ระดับน้อย ร้อยละ 37.1 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4, 28.6 และของนักเรียน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.5

เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนใน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก และนักเรียน ร้อยละ 40.0, 45.7 และ 43.0 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 39.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 34.3 , 37.1

ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.1, 35.5 และของครูผู้สอน ระดับมาก ร้อยละ 34.3 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 31.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3, 40.0

ด้านการจัดกิจกรรมการสอน

ความสนใจและความตั้งใจเรียนของผู้เรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ร้อยละ 51.4, 54.3 และ 43.0 ตามลำดับ และปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ร้อยละ 37.1, 42.9 และ 41.0

ครูผู้สอนได้วางระเบียบในการเรียนการสอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.3, 57.1 และ 56.5 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3 , 37.1 และ 36.5

ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 42.9, 42.9 และ 45.5 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0, 51.4 และ 44.5

การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริงของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 57.1, 40.0 และ 49.5 และของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 40.0 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4, 51.4 และ 38.0

ความเชื่อมั่นในความสามารถของครูผู้สอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.7, 47.5 และของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 48.6 และปัญหาของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.6 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6, 51.4 และ 51.0

ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.7, 54.3 และของนักเรียน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 43.5 และปัญหาของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3 และของครูผู้สอนและนักเรียน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 45.9, 49.5

วิธีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนของครูผู้สอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9, 42.9 และ 46.0 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0, 37.1 และ 32.5

วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวความคิดในการนำศิลปะป้องกันตัว ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีสภาพจริง ของผู้บริหารและนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 48.6 , 52.0 และของครูผู้สอนมากที่สุด ร้อยละ 40.0 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 44.0 และของผู้บริหารและครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 , 51.4

วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายเพียงใด มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับและมากที่สุด ร้อยละ 40.0, 37.1 ของครูผู้สอน และนักเรียน ระดับมาก ร้อยละ 37.1, 47.5 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 45.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4, 45.7

ความต่อเนื่องของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9, 37.1 และ 50.5 และปัญหาของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 34.3 ของครูผู้สอน ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 38.5 ของครูผู้สอน และนักเรียน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0 , 38.5

การมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.4, 37.1 และ 34.5 และปัญหาของครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1 ของผู้บริหาร และนักเรียน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4, 41.5

ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกมีสภาพจริง ของครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.1, 38.5 และของผู้บริหาร ระดับมาก ร้อยละ 28.6 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.0 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 31.4, 28.6

ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อม มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.3, 37.1 และ 36.5 ของครูผู้สอน ระดับปานกลาง ร้อยละ 37.1 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 25.7, 25.7 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 25.7, 25.7 และ 35.0 ครูผู้สอนระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 25.7

ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนเพียงใด มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9, 31.4 และ 29.5 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 30.5 และผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4, 37.1

ความเหมาะสมของสถานที่ทำการสอนหรือฝึกซ้อม เช่น ความปลอดภัย มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 25.7, 34.0 และของครูผู้สอน ระดับปานกลาง ร้อยละ 28.6 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1, 31.4 และ 31.0

ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวนนักเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 37.1, 31.4 และ 39.0 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.5 และผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1, 40.0

ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.1, 40.0 และของนักเรียน ระดับปานกลาง ร้อยละ 28.0 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 33.0 และผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4, 45.7

สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 42.9, 36.0 ของครูผู้สอน ระดับมาก ร้อยละ 40.0 และปัญหาของครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.3, 33.5 และของผู้บริหาร ไม่มีปัญหา ร้อยละ 40.0

ด้านการวัดและการประเมินผล

การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี มีสภาพจริง ของครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 37.1 ของผู้บริหาร และนักเรียน ระดับมาก ร้อยละ 25.7, 44.0 และของผู้บริหาร ระดับ ปานกลาง ร้อยละ 25.7 และปัญหาของครูผู้สอนและนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6, 41.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1, 28.6

การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 45.7, 42.9 และ 55.0 และปัญหาของผู้บริหารและนักเรียนอยู่ในระดับ น้อยที่สุด ร้อยละ 37.1, 34.5 และของครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 48.6

ความสามารถในการวิจารณ์ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ใ นระดับมาก ร้อยละ 40.0, 51.4 และ 48.0 และปัญหาของครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1 และ ของผู้บริหาร และนักเรียนไม่มีปัญหา ร้อยละ 31.4, 35.5

การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ ในระดับมาก ร้อยละ 48.6, 51.4 และ 40.0 และปัญหาของครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1 และของผู้บริหาร และนักเรียน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 37.1, 39.0

การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนอยู่ในระดับ มาก ร้อยละ 51.4, 51.4 และ 44.0 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่ มีปัญหา ร้อยละ 31.4, 37.1 และ 36.5

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับ มาก ร้อยละ 54.3, 42.9 และ 46.5 และปัญหาของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6, 34.0 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6, 40.0

การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9, 48.6 และ 39.5 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.6, 34.3 และ 35.0 ของผู้บริหาร ระดับไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6

การวัดและการประเมินผลทางด้านเจตคติ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และ นักเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.3, 42.9 และ 40.0 และปัญหาของผู้บริหารอยู่ระดับน้อย ที่สุด ร้อยละ 45.7 และของครูผู้สอน และนักเรียน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 42.9, 39.0

การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.6, 48.6 และ 43.5 และปัญหาของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 37.1 และของครูผู้สอน และนักเรียน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 48.6, 34.5

การวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะของนักเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 42.9, 42.9 และ 45.5 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 36.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา ร้อยละ 28.6, 51.4

ตอนที่ 3 สรุปสภาพและปัญหา ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แยกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา
 - 1.1 ควรจัดการเรียนการสอนแบบต่อเนื่อง
 - 1.2 ควรจัดให้มีการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
 - 1.3 ระยะเวลาเรียนควรจัดให้มีการสอนมากกว่า 1 คาบ
 - 1.4 ควรมีคู่มือการเรียนการสอนมากกว่านี้
2. ข้อเสนอแนะด้านการจัดกิจกรรมการสอน
 - 2.1 ควรมีบุคลากรผู้สอนมากกว่านี้
 - 2.2 ควรมีการสมมุติเหตุการณ์จำลอง
 - 2.3 การสาธิตในแต่ละท่าควรให้เห็นทุกมุม
 - 2.4 ควรให้นักเรียนฝึกทักษะนานกว่านี้
 - 2.5 นักเรียนชายควรให้เกียรตินักเรียนหญิง
3. ข้อเสนอแนะด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.1 ควรมีมีอุปกรณ์มากกว่านี้จะได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
 - 3.2 สถานที่ที่ใช้ในการสอนควรมีพื้นที่มากกว่านี้จะได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
 - 3.3 ควรมีตัวอย่างให้ดู เช่น วีดีโอ
4. ข้อเสนอแนะด้านการวัดและการประเมินผล
 - 4.1 อาจารย์ควรวัดผลทักษะความแข็งแรงของร่างกายมากกว่าทฤษฎี
 - 4.2 ควรมีแบบทดสอบและแบบประเมินผลการเรียนที่แน่นอน
 - 4.3 ควรมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ยุติธรรม ให้ความเสมอภาคในการวัดผล
5. ข้อเสนอแนะความคิดเห็นด้านอื่น ๆ
 - 5.1 ควรจัดให้มีการฝึกอบรมในช่วงปิดภาคเรียน
 - 5.2 ควรมีการจำลองสถานการณ์ ตอนปลายเทอมเพื่อใช้ทักษะ

- 5.3 เวลาในการเรียนการสอนน้อยไปทำให้ไม่ต่อเนื่อง
- 5.4 ควรมีการสอนในทุกระดับชั้น
- 5.5 ควรเปิดสอนในกิจกรรมชุมนุมหรือวิชาเลือกเสรี

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารทั้ง 4 ฝ่าย จำนวน 35 คน ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว จำนวน 35 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2542 ที่กำลังเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวอยู่และที่ผ่านการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 13.5 เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน รวม 200 คน ตามตารางการสุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane) โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ชุด ๆ ละ 3 ตอน คือ

- ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหาร และครูผู้สอนพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ชุดที่ 2 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผ่านการเรียนและที่กำลังเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว

ลักษณะของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)
- ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว
ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Opened End)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว และนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในนักเรียนมัธยม
ศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพของผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว และนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหาร เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 71.4 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 28.6 มีอายุ 40 – 45 ปี
คิดเป็นร้อยละ 28.6 อายุ 46 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.9 อายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.6 วุฒิ
ทางการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 85.7 สูงกว่าปริญญาตรี 5 คิดเป็นร้อยละ 14.3

ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 80.0 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 20.0
มีอายุ 25 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.9 อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.1 อายุ 41 – 50 ปี คิด
เป็นร้อยละ 28.6 อายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.4 วุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อย
ละ 85.7 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 14.3

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50 เพศหญิง คิดเป็นร้อย
ละ 50 ปัจจุบันนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 25 มัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ
50 มัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 25 เคยเป็นนักกีฬา 135 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ไม่เคย
เป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 32.5 ไม่มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 85.5 โรคประจำตัว คิดเป็นร้อย
ละ 14.5 สนใจศิลปะป้องกันตัว คิดเป็นร้อยละ 83.5 ไม่สนใจศิลปะป้องกันตัว คิดเป็นร้อยละ 16.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของกลุ่มตัวอย่างเป็นร้อยละ

1. สภาพและปัญหาการสอนศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา พบว่า

ความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.0, 65.7 และ 58.0 และปัญหาของ ผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.3, 40.0 และของนักเรียนไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 35.5

จุดประสงค์วิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมและชัดเจน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 65.7, 68.6 และ 56.0 และปัญหาของ ผู้บริหารและนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.1, 36.5 และของครูผู้สอน ไม่มี ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 45.7

เวลาเรียน กำหนดให้ 1 คาบต่อสัปดาห์ เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน มี สภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.1, 29.0 และของ ครูผู้สอน ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.1 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.4, 28.6 และของนักเรียน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.5

เนื้อหาวิชาศิลปะป้องกันตัวมีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนใน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก และนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.0, 45.7 และ 43.0 และ ปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มี ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 34.3 , 37.1

ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.1, 35.5 และของครูผู้สอน ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.3 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอนระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.3, 40.0

2. ด้านการจัดกิจกรรมการสอน

ความสนใจและความตั้งใจเรียนของผู้เรียน มีสภาพจริง อยู่ในระดับมาก ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 51.4, 54.3 และ 43.0 ตามลำดับ และปัญหาอยู่ในระดับไม่ มีปัญหา ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.1, 42.9 และ 41.0

ครูผู้สอนได้วางระเบียบในการเรียนการสอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.3, 57.1 และ 56.5 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.3 , 37.1 และ 36.5

ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.9, 42.9 และ 45.5 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 40.0, 51.4 และ 44.5

การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 57.1, 40.0 และ 49.5 และของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.4, 51.4 และ 38.0

ความเชื่อมั่นในความสามารถของครูผู้สอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.7, 47.5 และของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.6 และปัญหาของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.6 และของครูผู้สอน และนักเรียน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 28.6, 51.4 และ 51.0

ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 54.3 และของนักเรียน ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 และปัญหาของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.3 และของครูผู้สอนและนักเรียน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 45.9, 49.5

วิธีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนของครูผู้สอน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 42.9, 42.9 และ 46.0 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 40.0, 37.1 และ 32.5

วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวความคิดในการนำศิลปะป้องกันตัว ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีสภาพจริง ของผู้บริหารและนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.6 , 52.0 และของครูผู้สอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.0 และของผู้บริหารและครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 40.0 , 51.4

วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายเพียงใด มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับและมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0, 37.1 ของครูผู้สอน และนักเรียนระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.1, 47.5 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.4, 45.7

ความต่อเนื่องของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละคาบเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.9, 37.1 และ 50.5 และปัญหาของ ผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.3 ของครูผู้สอน ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของครูผู้สอน และนักเรียนไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 40.0 , 38.5

การมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.4, 37.1 และ 34.5 และปัญหาของ ครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.1 ของผู้บริหาร และนักเรียน ไม่มีปัญหา คิด เป็นร้อยละ 31.4, 41.5

3. ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกมีสภาพจริง ของครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.1, 38.5 และของผู้บริหาร ระดับมาก คิด เป็นร้อยละ 28.6 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.0 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.4, 28.6

ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อม มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.3, 37.1 และ 36.5 ของครูผู้สอน ระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.1 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.7, 25.7 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.7, 25.7 และ 35.0 ครูผู้สอนระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25.7

ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนเพียงพอ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.9, 31.4 และ 29.5 และปัญหาของ นักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.5 และผู้บริหาร และครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็น ร้อยละ 31.4, 37.1

ความเหมาะสมของสถานที่ทำการสอนหรือฝึกซ้อม เช่น ความปลอดภัย มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 25.7, 34.0 และของครูผู้สอน ระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.6 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มี ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 37.1, 31.4 และ 31.0

ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวนนักเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และ นักเรียนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.1, 31.4 และ 39.0 และปัญหาของนักเรียน อยู่ใน ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.5 และผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 37.1, 40.0

ความถี่อ่านนวยของสถานที่เรียนในการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.1, 40.0 และของนักเรียน ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.0 ผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.4, 45.7

สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร และนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.9, 36.0 ของครูผู้สอน ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.0 และปัญหาของครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.3, 33.5 และของผู้บริหาร ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 40.0

4. ด้านการวัดและการประเมินผล

การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี มีสภาพจริง ของครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.1 ของผู้บริหาร และนักเรียน ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 25.7, 44.0 และของครูผู้สอน ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.7 และปัญหาของครูผู้สอนและนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.6, 41.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 37.1, 28.6

การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 42.9 และ 55.0 และปัญหาของครูผู้สอนและนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.1, 34.5 และของครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 48.6

ความสามารถในการวิจารณ์ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.0, 51.4 และ 48.0 และปัญหาของครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.1 และ ของผู้บริหาร และนักเรียนไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.4, 35.5

การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.6, 51.4 และ 40.0 และปัญหาของครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.1 และของครูผู้สอน และนักเรียน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 37.1, 39.0

การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.4, 51.4 และ 44.0 และปัญหาของครูผู้สอน ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.4, 37.1 และ 36.5

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.3, 42.9 และ 46.5 และปัญหาของครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.6, 34.0 และของครูผู้สอน ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 28.6, 40.0

การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.9, 48.6 และ 39.5 และปัญหาของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.6, 34.3 และ 35.0 ของผู้บริหาร ระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 28.6

การวัดและการประเมินผลทางด้านเจตคติ มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.3, 42.9 และ 40.0 และปัญหาของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.7 และของครูผู้สอน และนักเรียน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 42.9, 39.0

การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.6, 48.6 และ 43.5 และปัญหาของ ผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.1 และของครูผู้สอน และนักเรียน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 48.6, 34.5

การวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะของนักเรียน มีสภาพจริง ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.9, 42.9 และ 45.5 และปัญหาของ นักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.5 และของผู้บริหาร ครูผู้สอน ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 28.6, 51.4

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ควรจัดการเรียนการสอนแบบต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีคู่มือการเรียนการสอนเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและระยะเวลาเรียนควรจัดให้มีการสอนมากกว่า 1 คาบ เพราะเวลาในการเรียนการฝึกแต่ละครั้งน้อย
2. ข้อเสนอแนะด้านการจัดกิจกรรมการสอน ควรมีบุคลากรผู้สอนมากกว่านี้ ควรมีการสมมติเหตุการณ์จำลอง การสาธิตในแต่ละท่าควรให้เห็นทุกมุม ควรให้นักเรียนฝึกทักษะนานกว่านี้ นักเรียนชายควรให้เกียรตินักเรียนหญิง
3. ข้อเสนอแนะด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีมีอุปกรณ์มากกว่านี้จะได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน สถานที่ที่ใช้ในการสอนควรมีพื้นที่มากกว่านี้จะได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ควรมีตัวอย่างให้ดู เช่น วีดีโอ

4. ข้อเสนอแนะด้านการวัดและการประเมินผล ควรวัดทักษะความแข็งแรงของร่างกาย มากกว่าทฤษฎี ควรมีแบบทดสอบและแบบประเมินผลการเรียนที่แน่นอน ควรมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ยุติธรรม

5. ข้อเสนอแนะความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ควรจัดให้มีการฝึกอบรมในช่วงปิดภาคเรียน ควรมีการจำลองสถานการณ์ ตอนปลายเทอมเพื่อใช้ทักษะ เวลาในการเรียนการสอนน้อยไปทำให้ไม่ต่อเนื่อง ควรมีการสอนในทุกระดับชั้น ควรเปิดสอนในกิจกรรมชุมนุมหรือวิชาเลือกเสรี

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ผลที่ได้มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตร เรื่อง

ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันบ้าง แต่มีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน คล้ายกับคำที่ว่าสิ่งของที่จำเป็นนั้น ผู้ใช้เท่านั้นที่รู้ว่าต้องการและมีความจำเป็น ความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มมีดังนี้

ผู้บริหาร คิดว่าที่ได้จัดไว้ให้มีอยู่แล้ว ในระดับปานกลาง มีปัญหาน้อย

ครูผู้สอน คิดว่าที่ได้จัดไว้ให้มีอยู่แล้วในระดับมาก มีปัญหาน้อย

แต่นักเรียน คิดว่าที่ได้จัดไว้ให้แล้วนั้น อยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาปานกลาง

เนื่องจากเอกสารมีไม่เพียงพอกับความต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีปัญหาในระดับมาก ไม่มี ที่เห็นว่ามีปัญหาน้อยในระดับน้อย คือ ความเพียงพอของตำราและเอกสารทางพลศึกษาให้นักศึกษาค้นคว้า และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อวยชัย เทียวขำ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิชาเขตในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาด้านการใช้แหล่งค้นคว้า นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ หนังสือวารสารและเอกสารการลีลาศ ความสะดวกในการใช้ห้องสมุด และการเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษา

2. ด้านการจัดกิจกรรมการสอน เรื่อง

ครูผู้สอนได้วางระเบียบในการเรียนการสอนเพียงใด ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน คือ คิดว่าสิ่งที่จัดให้แล้วอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากข้อกำหนดของโรงเรียน การวางระเบียบข้อตกลงก่อนการสอน และการปฏิบัติของนักเรียนเป็นไปตามข้อตกลงที่วางไว้เป็นส่วนมากปัญหาจึงมีน้อย

ส่วนด้านความสนใจและความตั้งใจเรียน, ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน, การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครู, ความเชื่อมั่นในตัวผู้สอนและวิธีสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน คือ สภาพที่จัดมีอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และไม่มีปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ กลสิกร (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับด้านสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรของมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า สามารถจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก กิจกรรมพลศึกษาเปิดสอนตามความพร้อมของโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี บุญเดช (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว อยู่ในระดับมาก

3. ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เรื่อง

ความเพียงพอของอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อม ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันบ้างแต่มีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน คล้ายกับคำที่ว่าสิ่งที่จำเป็นนั้น ผู้ใช้เท่านั้นที่รู้ว่าการต้องการและมีความจำเป็น ความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มมีดังนี้

ผู้บริหาร คิดว่าที่ได้จัดไว้ให้ดีอยู่แล้ว อยู่ในระดับมาก มีปัญหาน้อย เนื่องจากโรงเรียนได้จัดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้ในแต่ละปีการศึกษาแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงมีน้อย

ครูผู้สอน คิดว่าที่ได้จัดไว้ให้ดีอยู่แล้วในระดับปานกลาง มีปัญหาน้อย เนื่องจากครูผู้สอนเห็นว่าการจัดงบประมาณในการจัดซื้อยังไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ครูผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนโดยการแก้ปัญหาให้นักเรียนฝึกหัดเป็นกลุ่มจึงช่วยลดปัญหาลงได้บ้าง

แต่นักเรียน คิดว่าที่จัดไว้ให้แล้วนั้นอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาปานกลาง เนื่องจาก อุปกรณ์ที่ใช้อยู่ไม่พอเพียงกับความต้องการที่จะใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชญ์ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ผลการศึกษพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ที่มีปัญหาในระดับมากไม่มี ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนกับจำนวนนักศึกษา อุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อม

ส่วนความเหมาะสมของสถานที่ที่ทำการสอนหรือฝึกซ้อม เกี่ยวกับความปลอดภัย ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นเหมือน คือสิ่งที่จัดให้แล้วมีอยู่ในระดับมาก และไม่มีปัญหา

4. ด้านการวัดและการประเมินผล

การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี, ทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ, ความสามารถในการวิจารณ์, การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล, การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม, เวลาที่ใช้ในการทดสอบ, การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ, การวัดและการประเมินผลทางด้านเจตคติ, ด้านสมรรถภาพทางกาย, ด้านคุณลักษณะของนักเรียน โดยรวมทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่คล้ายตามกัน คือ มีสภาพการจัดอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ กลสิกร (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับด้านสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรของมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษพบว่า ด้านการประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษามีการใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อวยชัย เขียวขำ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษพบว่า ปัญหาการประเมินผล นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนี้คือ เกณฑ์ในการวัดประเมินผลวิชาภาคปฏิบัติ เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลวิชาภาคทฤษฎี และวิธีการวัดและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา

1.1 ควรจัดการเรียนการสอนแบบต่อเนื่อง

- 1.2 ควรจัดให้มีการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
- 1.3 ระยะเวลาเรียนควรจัดให้มีการสอนมากกว่า 1 คาบ
- 1.4 ควรมีคู่มือการเรียนการสอนมากกว่านี้
2. ข้อเสนอแนะด้านการจัดกิจกรรมการสอน
 - 2.1 ควรมีบุคลากรผู้สอนมากกว่านี้
 - 2.2 ควรมีการสมมุติเหตุการณ์จำลอง
 - 2.3 การสาธิตในแต่ละท่าควรให้เห็นทุกมุม
 - 2.4 ควรให้นักเรียนฝึกทักษะนานกว่านี้
 - 2.5 นักเรียนชายควรให้เกียรตินักเรียนหญิง
3. ข้อเสนอแนะด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.1 ควรมีอุปกรณ์มากกว่านี้จะได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
 - 3.2 สถานที่ที่ใช้ในการสอนควรมีพื้นที่มากกว่านี้จะได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
 - 3.3 ควรมีตัวอย่างให้ดู เช่น วีดีโอ
4. ข้อเสนอแนะด้านการวัดและการประเมินผล
 - 4.1 อาจารย์ควรวัดผลทักษะความแข็งแรงของร่างกายมากกว่าทฤษฎี
 - 4.2 ควรมีแบบทดสอบและแบบประเมินผลการเรียนที่แน่นอน
 - 4.3 ควรมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ยุติธรรม ให้ความเสมอภาคในการวัดผล
5. ข้อเสนอแนะความคิดเห็นด้านอื่น ๆ
 - 5.1 ควรจัดให้มีการฝึกอบรมในช่วงปิดภาคเรียน
 - 5.2 ควรมีการจำลองสถานการณ์ ตอนปลายเทอมเพื่อใช้ทักษะ
 - 5.3 เวลาในการเรียนการสอนน้อยไปทำให้ไม่ต่อเนื่อง
 - 5.4 ควรมีการสอนในทุกระดับชั้น
 - 5.5 ควรเปิดสอนในกิจกรรมชุมนุมหรือวิชาเลือกเสรี

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาของการเรียนการสอนระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในระดับการศึกษาต่าง ๆ

3. ควรมีการสร้างแบบทดสอบและประเมินผลการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวในระดับต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาภูมิราชวิทยาลัย, 2524
- กฤษณ์ กลิกร. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับด้านสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรของมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- เขต ศรียาภัย. "ทำไมคนจึงต้องชกกัน," วารสารกีฬา 1 (มิถุนายน – กรกฎาคม 2510) : หน้า 9.
- งามจิต อ่อนมิ่ง. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมการพัฒนานักลูกกรในโรงเรียนประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. อัดสำเนา.
- ไกรลิมชัย โค้ว. เทคนิคการต่อสู้ป้องกันตัวและยูโด. พระนคร : เสริมวิทย์บรรณาการ, 2510
- จรวย แก่นวงษ์คำ. หลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไตรรงค์การพิมพ์, 2517.
- จรวยพร ธรณินทร์,สมพร ฉ่ำเอี่ยม. คู่มือครูพลานามัย รายวิชา พ 008 ศิลปะป้องกันตัว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528
- จำเนียร ศิลพานิช. หลักและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ, 2538.
- ชนพันธุ์ ภูษธร ณ ออยุธยา. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2530.
- อึ้ง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มงคลการพิมพ์, 2518.
- นิคม ทาแดง. ยูโดเบื้องต้น. ขอนแก่น : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2521.
- นิตย พิบูลย์สวัสดิ์. ศิลปะป้องกันตัว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา, 2539.
- บุญชัย หันสมัย. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- บุญทรง สราวุธ. การต่อสู้ป้องกันตัวแบบอเมริกันคอมแบท ยูโด. ธนบุรี : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2514.
- ประทีป พานิชชาติ. มวยปล้ำ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2528
- ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ และยุดี ลักษณะพิสุทธิ. ไอคิโด. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2525.

- ปราโมทย์ เมษะมาน. คู่มือฝึกหัดศิลปการต่อสู้ป้องกันตัว. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2518
- โปร่ง สัตย์สนอง. ศิลปการต่อสู้ป้องกันตัว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2526
- ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์. การบริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์, กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2527.
- ไพรัชสวัสดิ์ แสงสว่าง. พัฒนาการกีฬามวยไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ปิญญู สาร. หลักการศึกษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุภา. 2521.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. การวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527 .
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. เอกสารคำสอนการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- วิชาการ, กรม. แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งศิลปการพิมพ์, 2524.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- วิชัย ดิสสระ . การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์, 2535.
- วิษณุ กล้าวิจารณ์. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- สงัด อุทรานนท์. ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.
- สันต์ ธรรมบำรุง . หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2527.
- สมิตร คุณานุกร . หลักสูตรการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2518.
- _____. หลักสูตรการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2520.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุนทร แม้นสงวน. การป้องกันตัวเอง PE 494. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521
- ศึกษาธิการ , กระทรวง. แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2536.

- เอนก ช้างน้อย . ปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. จัดสำเนา.
- อัญชลี บุญเดช. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯเกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. จัดสำเนา.
- อวยชัย เขียวขำ. ปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพฯ. ปรินิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. จัดสำเนา.
- อบ ไชยวสุ. สะกดให้ถูกตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. นนทบุรี : เจริญอักษรการพิมพ์, 2522.
- Anderson, William G. "The Status of Physical Education Programming for students With disabilities in Long Island Public School," Dissertation Abstracts International. May, 1995.
- Guralnik, David B. Webster's new World Dictionary Elementary Editor. New York : The World Publishing Company, 1976.
- Gordon, Lowrence. " Measuring teacher Competencies for The Middle Selwsl," The National Elementary Principal. n.d.
- Korri, Lea Jean. "Instructional Problem Encountered by Woman Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts International. 10 : 1581-A ; April, 1971.
- Melnychuk, Nancy. " Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation," Dissertation Abstracts International. 52 : 3857 – A ; May, 1992.
- Mistry, Romy. "Improving College Teaching : Model Faculty Development Program for Incline Unitary University," Dissertation Abstracts International. 1978.
- Rosenderg, EG. "The Learning of Teaching students by to train and non to train of the Physical Education," Dissertation Abstracts International. May, 1990.

Trump, J. Lloyd and Delmas E. Miller. Secondary School Curriculum Improvement :
Proposals and Procedures. Boston : Allyn and Bacon, 1968.

Turner, CE. School Health and Health Education. St, Louis : The C.V. Mosbyco, 1970.

Webster, B David. Webster's new World Dictionary Elementary Editor. New York :
The World Publishing Company, 1847.

Willgoose, Carle. The Curriculum in Physical Education. Englewood Cliffs, N.J. :
Prentice-Hall, 1974.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจงทั่วไป

1. แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 2. วิชาศิลปะป้องกันตัว หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อหลบหลีกจากการจู่โจมทำร้ายของผู้อื่น อาจเป็นการจู่โจมในลักษณะมือเปล่าหรือใช้อาวุธด้วยก็ได้ การป้องกันตัวจึงเป็นการฝึกเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อมรับสถานการณ์ และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับศิลปะป้องกันตัว คือ การทรงตัว ความคล่องตัว การเคลื่อนที่ การแก้ท่า การป้องกันตัวเมื่อถูกจู่โจมและความกล้าตัดสินใจ
 3. สภาพและปัญหาการสอนศิลปะป้องกันตัว หมายถึง สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และอุปสรรคหรือสิ่งขัดขวางต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัว ให้แก่นักเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและการประเมินผลให้ตรงตามหลักสูตร
 4. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารทั้ง 4 ฝ่าย ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่กำลังเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวอยู่ และที่ผ่านการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวมาแล้ว
 5. แบบสอบถามชุดนี้ใช้เพื่อการหาข้อมูลสำหรับการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่และสถานภาพทางราชการของท่านแต่ประการใด จึงตอบได้ตามความเป็นจริง เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์อย่างแท้จริง
 6. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ชุด ๆ ละ 3 ตอน คือ
 - ชุดที่ 1 สำหรับถามผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว
 - ชุดที่ 2 สำหรับถามนักเรียน
- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ชุดที่ 1 สำหรับถามผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และกรอกข้อความในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ ปี

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

☐ 3.1 ผู้บริหาร

☐ 3.2 ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่าย

☐ วิชาการ

☐ ธุรการ

☐ ปกครอง

☐ บริการ

☐ 3.3 อาจารย์ผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว

4. วุฒิทางการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัด

สมุทรสาคร

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการสอน ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงข้อเดียว โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

ในช่องสภาพจริง

4	หมายถึง	สภาพจริง	มีมากที่สุด
3	หมายถึง	สภาพจริง	มีมาก
2	หมายถึง	สภาพจริง	มีปานกลาง
1	หมายถึง	สภาพจริง	มีน้อย
0	หมายถึง	สภาพจริง	ไม่มี

ในช่องปัญหา

4	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
3	หมายถึง	มีปัญหามาก
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด
0	หมายถึง	ไม่มีปัญหา

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
7. สถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน.....										
8. สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์มีความเหมาะสมเพียงใด										
ด้านการวัดและการประเมินผล										
1. การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี.....										
2. การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ										
3. การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคาบ										
4. ความสามารถในการวิจารณ์.....										
5. การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล.....										
6. การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม.....										
7. เวลาที่ใช้ในการทดสอบ.....										
8. การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ										
9. การวัดและการประเมินผลทางด้านเจตคติ.....										
10. การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน.....										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา

.....

3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการสอน.....

.....

3.3 ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

3.4 ด้านการวัดและการประเมินผล

.....

3.5 ความคิดเห็นด้านอื่น ๆ

.....

ชุดที่ 2 สำหรับถามนักเรียน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. ปัจจุบันนักเรียนชั้น
☐ ม.4 ☐ ม.5 ☐ ม.6
4. ท่านเคยเป็นนักกีฬาโรงเรียนหรือไม่
☐ เคย ☐ ไม่เคย
5. ท่านมีโรคประจำตัวหรือไม่
☐ ไม่มี ☐ มี
6. ท่านสนใจศิลปการต่อสู้ป้องกันตัวหรือไม่
☐ สนใจ ☐ ไม่สนใจ

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านจุดประสงค์ เนื้อหา หลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการสอน ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผล การทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงข้อเดียว โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

ในช่องสภาพจริง

4	หมายถึง	สภาพการสอนจริง	มีมากที่สุด
3	หมายถึง	สภาพการสอนจริง	มีมาก
2	หมายถึง	สภาพการสอนจริง	มีปานกลาง
1	หมายถึง	สภาพการสอนจริง	มีน้อย
0	หมายถึง	สภาพการสอนจริง	ไม่มี

ในช่องปัญหา

4	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
3	หมายถึง	มีปัญหามาก
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด
0	หมายถึง	ไม่มีปัญหา

รายการ	สภาพจริง					ปัญหา				
	4	3	2	1	0	4	3	2	1	0
ด้านการวัดและการประเมินผล										
1. การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี.....										
2. การทดสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ.....										
3. ความสามารถในการวิจารณ์.....										
4. การทดสอบทักษะเป็นรายบุคคล.....										
5. การทดสอบทักษะเป็นกลุ่ม.....										
6. เวลาที่ใช้ในการทดสอบ.....										
7. การควบคุมชั้นในขณะทดสอบทักษะ.....										
8. การวัดและการประเมินผลทางด้านเจตคติ.....										
9. การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย.....										
10. การวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะของนักเรียน.....										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

- 3.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา.....
-
- 3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการสอน.....
-
- 3.3 ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
-
- 3.4 ด้านการวัดและการประเมินผล.....
-
- 3.5 ความคิดเห็นด้านอื่น ๆ
-

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายมานะ อ้อยสนามไชย
 เกิดวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2509
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 70/8 ถนนเจริญภาวิณี ตำบลมหาชัย
 อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร
 หน้าที่การงาน อาจารย์ 1 ระดับ 5
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ ถนนเพชรเกษม
 ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2524	การศึกษาระดับ 4 โรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่สมุทรสาครวิทยาลัย
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
พ.ศ. 2529	ปกศ.สูง พลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2531	กศ.บ. พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2543	กศ.ม. พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
จังหวัดสมุทรสาคร

บทคัดย่อ
ของ
มานะ อ้อยสนามไชย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
มีนาคม 2543

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้บริหาร จำนวน 35 คน ครูผู้สอนวิชาศิลปะป้องกันตัว จำนวน 35 โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2542 รวม 200 คน ตามตารางการสุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane) โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .966 และ .975

ผลการศึกษาพบว่า

สภาพและปัญหาการสอนวิชาศิลปะป้องกันตัวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสมุทรสาคร ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน

1. ด้านหลักสูตร

1.1 ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว ทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน

ผู้บริหาร คิดว่าสิ่งที่จัดไว้ให้มีอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาน้อย

ครูผู้สอน คิดว่าสิ่งที่จัดไว้ให้มีอยู่แล้วในระดับมาก มีปัญหาน้อย

นักเรียน คิดว่าสิ่งที่จัดไว้ให้มีอยู่แล้วในระดับปานกลาง มีปัญหาปานกลาง

2. ด้านการจัดกิจกรรมการสอน

2.1 ครูผู้สอนได้วางระเบียบในการเรียนการสอนเพียงใด ทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน สิ่งที่จัดให้อยู่แล้วในระดับมาก และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2.2 ด้านความสนใจและความตั้งใจเรียน, ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน, การเตรียมตัวเพื่อการสอนของครู, ความเชื่อมั่นในตัวผู้สอนและวิธีสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน คือ สิ่งที่จัดให้อยู่ในระดับมาก และไม่มีปัญหา

3. ด้านปัจจัยสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 ความเพียงพอของอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกและความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อม ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน คือ

ผู้บริหาร คิดว่าสิ่งที่จัดไว้ให้มีอยู่แล้วในระดับมากและมีปัญหาน้อย

ครูผู้สอน คิดว่าสิ่งที่จัดไว้ให้มีอยู่แล้วในระดับปานกลางและมีปัญหาน้อย

นักเรียน คิดว่าสิ่งที่จัดไว้ให้มีอยู่แล้วในระดับปานกลางและมีปัญหาปานกลาง

3.2 ความเหมาะสมของสถานที่ที่ทำการสอนหรือฝึกซ้อม เกี่ยวกับความปลอดภัย
ทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นเหมือนกัน สิ่งที่ได้จัดไว้ให้แล้วมีอยู่ในระดับมาก และไม่มีปัญหา

CONDITIONS AND PROBLEMS IN TEACHING SELF- DEFENCE COURSE
OF SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS IN SAMUTSAKRON PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
MANA OOYSANAMCHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
March 2000

This study was intend to study the condition and the problem of teaching self - defence course of senior high school students in Samutsakorn Province. The sampling group by means purposive sampling were the 35 administers 35 self - defence teachers and by simple random sampling were 200 students (100 boys and 100 girls) Data were collected by questionnaire that were constructed by the researcher himself. The content validity and reliability of the questionnaire are .966 and .975 respectively. The data were statistically analyzed into frequency and percentage.

The findings of the study were as follows :

The condition and the problem of teaching self - defence course of senior high school students in Samutsakorn of the administer, teacher and the students both male and female.

1. Curriculum

1.1 The sufficiency of text and handbook of self-defend course.

Administers think that they are in fair level and less problem.

Teachers think that they are in good level and less problem.

Students think that they are in fair level and fair problem.

2. Teaching Activity

2.1 The regulations of teaching. The idea of three groups are the same. They are in good level and less problem.

2.2 The attention, the ability of teacher, teaching preparation the conviction in teacher and the making atmosphere. The idea of three groups are the same and they are in good level and no problems.

3. The output of place, equipment and facility things

3.1 The facilities for using learning equipment and practice. The idea of three groups are different but the same trend.

The administers think that they are in good level and less problem.

The teachers think that they are in fair level and less problem.

The administers think that they are in fair level and fair problem.

3.2 The suitable and safety of teaching place or practice. The idea of three groups are the same and they are in good level and no problems.